

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

سەردەمى گوڭين -٦-

حەزرەتى

خەدىجە

رهزای خوای لیبیت

موحهمهد بويوكشاهين

سەردەمى گوڭين ٦

حەزرەتى خەدىجە رەزاى خواى لىبيت

نووسینی: موحهمهد بویوکشاهین

وهرگیرانی: دهستمی وهرگیرانی دهزگای چاپ و پهخشی کانی عیرفان

چاپی یه کهم! مارت - ۲۰۱۵

له بهرینوهبهرایه تی گشتی کتیبخانه گشتییه کان ژمارهی سپاردنی (۱٤۸)ی سالی (۲۰۱۵)ی پیدراوه

تيراڙ: ٣٠٠٠

شریّنی چاپ Nese

Neşe Matbaacılık - İstanbul - TURKEY +90 212 886 83 30 www.nesematbaacilik.com

هدموو مافیکی لدبدرگرتندوه و بلاوکردندوهی پاریزراوه. Copyright © Irfan Publishing 2015

> دەزگای چاپ و پەخشى كانى عيرفان www.irfanpublishing.com

> گوندی ئینگلیزی خانووی ژماره ۹ / هدولیر 00 713 750 (0) 964+

ناوەرۆك

مزگینییه کهی یوسف

با ناوی خددیجد بیّت

• ۱ میوانه بهریزهکه

۱۳ مندالْه کان

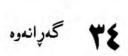
سپیدهی مه ککه ۱۸ نزیکه

شووی پین ۲۵ بکه

سوڵتانی ۲۸ خمونهکان

هاوسدرگیریی پیرۆز

۵ ایکی شیری

٩٤ يەكەم ميوه

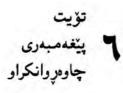
۵۲ تۆ دايكى منيت

۵۷ میوان

۲ پەيۋەي ئاسمانى

خوای گدوره شدرمدزارت ناکات

۲۷ له من ده گريٽت؟! 🔻

۷٦ له هدموو شتیکدا که ندو یدکدم کدس بوو

قسەكردن لەگەڵ ۲۷ جوبرەئىيل

پیشبرکی*ی* ۱۰ لهخوبوردهیی

🖍 🕻 ساڵی ماتدمینی

مزگینیهکهی یوسف

لهشوی نینکی چول و بیده نگدا و لهناو سهوزایی و کومه له دارخور مایه کدا که ناتوانن میوه قورسه کانیان هه لبگرن... لهم باخچه یه دا دوو که س پیاسه ده کهن... یه کیک لهوانه حهزره تی یوسفی پیغه مبه رمانه (سه لامی خوای لیبیت) ئه وی تریان خوه یلیدی باوکی خوشه ویستی دایکی ئیمانداران خاتوو خه دیجه یه (پهزای خوای لیبیت)... یوسف پیغه مبه ر خورما کو ده کاته وه و ده یخاته کوشی خوه یلیده وه به لام کوشی خوه یلید هه ر پرنابیت.

یوسف پیغهمبه رله کوتاییدا خورمایه کی گهوره ی له لقه که ی لیکرده و بهدهستی خوی خستیه دهمی خوهیلیده وه ریا له م کاته دا خوهیلید گویی له ده نگیک بوو:

- خوهیلید، ده ئیتر له خهو ههسته!

کهچاوی کردهوه تیکهیشت که خهون بوو. بانگی فاتیمهی کردو وتی:

- فاتيمه! وهره بۆلام... بزانه چيت بۆ باس دەكهم.

که فاتیمه هاته لای، چاوه کانی خوه یلید وه کو رِوْژ ده دره و شانه وه. دیار بوو که زور دلخوش بوو. فاتیمه ش به زهرده خه نه یه که وه وتی:

- پێم بڵێ، چى ڕۅويداوه؟ هۆكارى ئەم دڵخۆشىيەت چيە؟

- کورنکمان دهبیّت، روّزی و بهرهکهت دههیّنیّته مالهٔ کهمان. ناوی لهههموو شویّنیّك دهبیستریّت، ناوی دهنیّم یوسف. بوّئهوهی خوورهوشت و جوانی لهیوسف پیّغهمبهر بچیّت.

فاتيمه بهبيدهنگي گويني لههاوسهره خوشهويسته کهي ده گرت.

کاتنک خوهیلید خهونه کهی ده گیرایهوه تهماشای چاوه کانی هاوسه ره کدد. سهرسام بوو به گرنگی پینهدانی فاتیمه، بؤیه وتی:

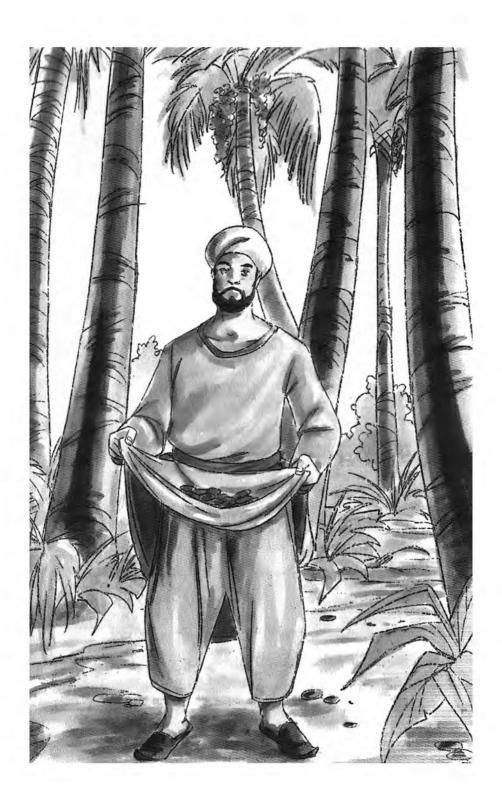
- ئەي فاتىمە! دەڭنى پنت خۇش نەبور.

فاتیمه دلّی زور ناسك بوو، نهیدهویست کهس خهمبار بیّت، بویه وتی:

- گیانه کهم زور حهزده کهم قسه کانت راست دهربچینت، به لام خورما ئه گهر له خهوندا ببینریت نیشانه ی کچه. به رای من کچیکمان دهبینت.

خوهیلید پهریشان بوو. به چاویکی پر سوّز و بهزهیههوه تهماشایه کی فاتیمه ی کرد و وتی:

- ئەگەر وابىنت باوكم چىم پىدەلىنت؟ چۆن بىچمە ناو خەلكى؟

فاتیمه دلّی تهنگ بوو چاوی پربوو له فرمیسك و وتی: - خق ههموو خهونیک راست نیه.. پیویسته خوّمان بوّ کوریش و بو کچیش ناماده بکهین.

خوهیلید لهلای فاتیمه ههستا و دهستی کرد به سوورانهوه بهناو ژوورهکهدا. لهپهنجهرهکهوه سهیریکی دهرهوهی کرد و دیسان گهرایهوه لای هاوسهرهکهی. ههناسهیه کی هه لکیشا و وتی:

- ئايا دەتەرىت كچەكەمان بەزىندوويى بخەيتە ژىر خاكەرە؟!! فاتىمە وتى:

- ئەمە واتاى چيە خوەيلىد؟ كچ بێت يان كوړ بێت وەك گيانى خۆم دەيپارێزم.

خوهیلید کهسیکی دلپاك و رهوشت جوان بوو. به و دواکه و تووییهی نه و سهرده مه زور ناره حدت بوو.

- منیش وهك تق بیرده که مهوه. به لام نهی دابونه ریت و چاولیکه ریه کان؟

فاتیمه نهیدهزانی چون وه لامی میرده کهی بداته وه. سه ری وه ک پووره ی هه نگ هاژه هاژی ده کرد و بیروبو چونی زور جیاواز به میشکیدا ده هات. له کاتیکدا فرمیسکه کانی به چاوانیدا ده هاته خواره وه له میرده کهی پرسی:

- ئەى تۆش لە ژنيك لەدايك نەبوويت؟

خوهیلید سهیری دهموچاوی فاتیمهی خیزانی کرد و وتی:

- راسته، به لأم دهمه ويت يه كهم مندالم كور بيت.

فاتیمه زور باش یاساکانی بیابانی دهزانی، وتی:

- دلْتهنگ مهبه خوهیلید. ئهو مندالهی دهمانبیّت زوّر پی به خیره.

خوهیلید ههستی جولا، یادهوهرییه تاله کان هاتنهوه به میشکیدا. بیری له و منداله بچووکانه ده کردهوه که چون به زیندوویی سپاردهی خاك ده کران. سه ری داخست و وتی:

- کهس ویژدانی نهماوه و مروّقهکان تابلیّی نهزانن. باوکم چاوه پنی کوریّکه لیّم که لهریّیهوه بهردهوامیی به رهچهلهکی خیزانهکهی بدات. نهو نایهویّت خهلک بلیّن: "نهوهکهی نهسهد کچ دهرچوو."

فاتيمه وتي:

- من لهناخمدا ههستیکم ههیه که کچمان دهبیّت و دلهکانیش نهرم دهبن. چونکه نهو کچه مزگینیی حهزرهتی یوسفه بن نیّمه.

خوهیلید به کوتا قسه کانی خیزانه کهی دلخوش بوو. ته ماشایه کی فاتیمه ی کرد و زورده خهنه یه ک له سهر لیوانی ده رکهوت.

با ناوی خددیجه بیت

زۆر بەسەر رووداوى خەونەكەدا تىننەپەرى كە فاتىمە نەخۆش كەوت. بەگویزەى ژماردنى خۆيان ھىنشتا كاتى لەدايك بوونى منداللەكەيان نەھاتبوو. دەستپىنكردنى ئەم ژانە زووە خىزانەكەى ترساندبوو. تۆبلىنى منداللەكەيان بەمردوويى لەدايك بىنت؟

خوهیلید یه کسه ر هه والّی گهیانده خزمه نزیکه کانی. له ماوهیه کی که مدا مامی و خوشك و براکانی و باوکی و دراوسیّکانی له مالّه که ی کوّبوونه وه. وه ره قه ی برازای خوهیلیدیش له گهلّ خوشکه که یدا ها تبوو. هه مووان دلّ پر جوّش و خروّش بوون.

خیرا دهستیان کرد به ناماده کاریه کان. بریاربوو نه گهر نه مندالهی له دایك دهبوو، کور بینت، نه وا بین نهیه کی زور شکو مهندیان بو ریک ده خست.

خوەيلىد ھەروەك ئەوەى زمانى لەدەمدا نەبىت لەگەل كەس قسەي نەدەكرد.

کاتی ئیراره نزیك بووهوه. تا درهنگتر دهبوو، ناره حمتی خه لکه که رووی له زیاد بوون ده کرد. چاوه کان ته ماشای ئه و دهرگایه یان ده کرد که فاتیمه ی لیبوو، به نومیدی نه وهی به هه والی کی خوشه وه بکریته وه. له کوتاییدا نه و ساته هات که هه مووان چاوه رینی بوون. له گه ل هاتنه ده رهوه ی مامانه که، له ده ره وه جموجولیک په یدا بوو. ژنه که نزیکی خوه یلیدی باوکی ئه سه د بووه و به شه رمه زاری و بیزارییه که وه و تی:

- كچێكى لەشساغتان بوو. تەندروستى فاتيمەش باشه.

خوهیلید وه ههموو کهس گوینی لهم ههواله بوو، به لام دلخوش نهبوو. چونکه چاوه رینی کورینکی دهکرد. ههروه نهوه تاوانینکی زور گهورهی نهنجام دابیت رهنگی سور هه لگه رابوو. نهوهنده ی نهمابوو بگری. بهره و پشته وهی مال رؤیشت.

پاڵی بهدیواری که وه دایه وه و دهستی کرد به ته ماشاکردنی حوشتره کانی که لهباخه که دا ده لهوه رین. پاش که میک به ده نگی ئه و کویله یه راچله کی که به رهو لای ده هات. کویله که بانگی ئه می ده کرد. به پینی دابونه ریته کانیان ده بوو بچیته لای دایکی منداله تازه له دایک بووه که.

وهرهقه و نهسهد و خومیلید پیکهوه چرون بولای فاتیمه. فاتیمه لهجینگهدا بوو. مندالهکهی لهباوهش گرتبوو و بهو شیرهیه پالکهوتبوو. نهسهد مندالهکهی بینی تورهیهکهی دهموچاوی گورا بو خهندهیهکی شیرین. دلی بهشیرهیهک نهرم

بوو که ناتوانریت باس بکریت. هدروه کنوه مژدهیه بدات به میوانه کان هاته دهرهوه و وتی:

-کچێکمان بووه. به نومێدی نهوهی نهو کچه خوٚشی بهێنێته ماڵهکهمان و بهرهکهت بخاته سهر خوانه کانمان، فهرموون دانیشن بو نان خواردن.

سهرسامی ههمووانی داگرت. ههندیکیان شیوهی دهموچاویان گوراو مؤنیان کرد. چاوهرینی وهلامیکی وایان له نهسهد

نهده کرد. خوهیلید بوو لهناو قهره بالغیه که دا ئهوه ی له ههمووان زیاتر دلخوش بوو.

خوهیلید تهنها بوده وی دلّی باوکی خوش بکات مندالّی کوپی دهویست. لهپاش بینینی خهونه که ههستی کردبوو که مندالّیکی کچی دهبیّت. که بینی باوکی خوشحالّه ئیتر پوخساری خوهیلیدیش خوشحالّی تیّکهوت و یه کسهر دهستی باوکی ماچ کرد. وهرهقهی کوپی نهوفهل لهبهرده م نهم دیمهنه دا خوّی پیّپانه گیرا و بهرهو ناوه پاستی خهلکه که پویشت و ماوهیه پیّپانه گیرا و بهرهی شتیّك هاتبیّت به میّشکیدا داوای کرد مندالله بچووکه کهی بو بیّنن. داواکاریه کهی وهره قه زوو جیّبه جی کرا. مندالله کهیان هیّناو خستیانه باوه شیهوه. پاش نهوه ی که مندالله ساواکهی ههلگرت، خستیانه باوه شیهوه. پاش نهوه ی که مندالله ساواکهی ههلگرت، زمرده خهنه یه کی کرد و وتی:

- با ئدمه ناوی خددیجه بیّت. چونکه پیش کاتی خوّی لددایك بووه و هدروهها رونگیشی زور سپیه.

پاشان وهرهقه وتاریکی بچووکی دا و هیواشی خواست ئهم ناوه ببیته هوی هدموو شتیکی باش.

ميوانه بهريزمكه

پاش مهراسیمی ناونانه که، نهسه و و و و وهوه و چهند ژنیک له مالّی خوهیلیددا مانه وه. یه کیّک له ژنه کان هه والّی هاتنی عهبدولموته لیبی دا. لهسه ر نهم هه والله هه موویان چوونه ده رموه بر پیشوازی کردنی. عهبدولموته لیب له ده رگای حه و شه و زور به گهرمی پیشوازی لیّکرا.

عهبدولموته لیب سهرو کی هوزی قور هیش و دوزهرهوی بیری زهمزهم و مروقی کی به پیز و خوشه ویست بوو. ههندیک له حهوشه که دا مایه وه و سهرنجینکی دهوروبه ری دا. شهربه تیان پیشکه ش کرد و باسی خه دیجه یان بو کرد. وه ره قه شنیکی نیوه و پاش که میک خوه یلیدیش به شداری قسه کانیانی کرد. عهبدولموته لیب وتی:

- بۆيەكەم جارە كە دەبىنىم پاش لەدايك بوونى كچێك، سىماكان پێدەكەنن. ناخى منىش زۆر ئاسودەيە.

نهسهد سهری بهرز کردهوه و تهماشایه کی ئاسمانی کرد. کهشوههوا زوّر خوّش بوو. وهك نهوهی ههموو نهستیره کان لهدهوری مانگی چوارده کوّبووییّتنهوه. خوهیلید بهزهرده خهنهیه کهوه دهستی کرد به قسه کردن:

- گهورهم، منیش وامدهزانی ئه گهر کچ بینت شینت دهبم. به لام وا نهبوو.

عەبدولموتەلىب ھەوالى خەدىجەي پرسى و وتى:

- دەمەرىت ئەر مندالله بېينم.

ههموویان پیکهوه چوونه ژوورهوه. خهدیجه لهناو بیشکه کهیدا نوستبوو. نهو مؤمانهی لای سهریهوه دانرابوون جوانییه کی تریان پیده به خشی.

عهبدولموته لیب منداله بچووکه کهی هه لگرت و به ههردوو دهستی به رزی کردهوه. خهدیجه هیندهی چوله که یه و سوك و هاوشیوه ی ههوریش نهرم و شل بوو.

عهبدولموته لیب سهری سور ما. له ژیانیدا منداللی کچی نهوه نده جوانی نهبینیبوو. نهو پارهیهی کهوه ک دیاری نامادهی کردبوو پنی کهم بوو. دهستی برد بزگیرفانی و نهوهندهی له گیرفانی مابووهوه دهری هینا و بهبی ژماردن له ژیر بیشکهی منداله کهدا داینا.

تهوانهی لهوی بوون سهرسامی به سیمایانه وه دهبینرا. چونکه دیاری گهورهی بهم شیّوهیه تهنها بهمندالله کورهکان دهدرا. خوهیلید نزیکی خهدیجه بووهوه و به خوّشهویستیه کی بیّسنووره و کچه شیرینه کهی لهباوه شریت گرت.

عدبدولموتهلیب پاش نهوی دیاریهکهی خهدیجهی دانا، موّلهتی وهرگرت و لهمالهکه دهرچوو. هاتنی نهم پیاوه خانهدانه، نهندامانی مالهکهی دلخوش کرد و بوو بهسهرچاوهی سهریهرزی بوّ خوهیلید و خیّزانهکهی. به پیّی دابونهریتی نهو کاته، سهردانی هاوشیّوی نهمه تهنها لهکاتیّکدا دهکرا که مندالهکه کور بووایه.

له گهل لهدایك بوونی خهدیجهدا ههندینك له دابونهریته كانیش گوران. خوهیلید و فاتیمه فرزر بهمه دلخوش بوون. خهدیجهی بچووك وا بووه خوشیی مال و شادیی دلیان.

به پیّی دابونهریتی نهو کاته پاش ماوهیه ک له لهدایکبوونی مندال دهدرا به دایهن تا شیری بداتی و بهخیّوی بکات. نهوهبوو خهدیجهش لهتهمهنی سی مانگیدا بوّماوهیه کی دیاریکراو له دایک و باوکی دوور کهوتهوه و برا بوّ لای دایهنه کهی.

مندائهكان

روّژه کان تیده په په و خه دیجه ش تاده هات گهوره تر ده بوو. دایك و باوکی نهوه ی له توانایاندا بوو ده یانکرد بو نهوه ی خه دیجه به باشترین شیّوه په روه رده ببیّت. بوّیه خوه یلید ده یویست کچه که ی له لای وه ره قه وه بخوینیّت. نهم بیرو پایه ی لای هاوسه که ی باس کرد.

فاتیمه نهم بیرو کهیهی قبوول کرد و هدردووکیان پیکهوه

چوون بۆلای وهرهقه و ئهم بابهتهیان له گهل کردهوه. وهرهقه بهبی بیرکردنهوه داواکاریهکهیانی پهسهند کرد. ئیتر مامؤستاکهی خهدیجه "وهرهقه"، یهکسهر دهستی کرد بهوانهکان. خهدیجه زوّر به ئاسانی فیری خویندنهوه و نووسین بوو. وهرهقهش شهیدای زیرهکی و کوششهکانی بوو.

له و سهرده مه دا له عهره بستان مندالله کچه کان به نه خوینده و رای ده مانه وه و وه ک کویله کاریان پیده کرا. ته نانه ت له ناو کوره کانیشدا زوّر کهم که س هه بوون که خویندنه وه و نووسین بزانن. خویندنه وه نووسین جیاکه ره وه یه کی زوّر گه و ره بوو بو خه دیجه له مندالله کانی تر.

خهدیجه بیّجگه له خویّندنهوه و نووسین زانیاری جوّراوجوّر له وهرهقهوه فیّربوو. لهماوهیه کی کهمدا ناکاره بهرزه کانی و جوانییه کهی سهرنجی ههموو کهسی به لای خوّیدا راکیّشا. جاری هیّشتا مندال بوو که زوّر کهس دههاتن بوّ خوازبیّنی، به لام نهو رازی نهدهبوو.

که تهمهنی گهیشته پازده سالّی، کچیّکی ژیر و ریّکوپیّکی لیّدهرچوو. ههمووان باسی خانهدانی و پاکیی نهویان دهکرد. ئیتر دایك و باوکی بیریان لهوه کردهوه که ئیتر کاتی شووکردنی هاتووه. دهستیان کرد بهوردبونهوه له خوازییّنیکهران. کوّتا خوازبیّنیکار ئهبوهاله بوو، مروّقیّکی وا بوو کهس نهیدهویست لهدهستی خوّی بدات. کهسیّکی خوّشهویست و ریّزداربوو لای ههمووان.

دایکی به خددیجدی وت:

- كچم، ئەبوھالە ھاتووە بۆ خوازبىنىت.

خهدیجه سهری داخست. نهبو هاله کوری یهکیّك لهخانهواده ناودار و دهولهمهندهکانی مهککه بوو. گهنجیّکی راستگوّ و بهئابروو و تیّکوشهر بوو.

سهری بهرز کردهوه و لهدایکی پرسی:

- باوکم رای چۆنه؟

فاتيمه وهلامي دايهوه:

- باوكت دلمي ييوهيه.

پاش بیدهنگییه کی کهم، خهدیجه دهستی کرد بهقسه کردن:

- ئيره چى ده لين با وا بين، به لام پيش نهوهى پرسيار له وهرهقهى كورى مامم بكهم نامهوينت بريار بدهم.

فاتیمه زور ئاسوده بوو. زوردهخهنه کهوته سهر روخساری و وتی:

- کچم زور راست بیردهکهیتهوه. ئیمهش بهنیاز بووین، تا قسه لهگهل وهرهقه نهکهین پهیمان نهدهین به نهبوهاله.

خەدىجە وتى:

- باشه، ئيستا دەتوانم برۆم و ليى بپرسم؟

دایکی مۆلهتی پیدا و ئهویش یه کسهر بهرهو لای وهرهقه روشت.

وهرهقه وتي:

- ئەى خەدىجە واديارە كۆشەيەكت ھەيە. جىتە؟

خەدىجە وتى:

- ئەى كورە مامم! ئەبوھالە ھاتووە بۆ داخوازىم و دايك و باوكىشم بەدلىانە. مۆلەت دەدەيت شوى پېبكەم؟

وهرهقه به رهفتاریکی باوکانهوه وتی:

- له راستیدا نه و مرؤ فیکی باشه. دمولهمهند و راستگو و نازایه. نه گهر دایك و باوکت رازین توش رازی ببه.

خەدىجە وەلامى نەدايەوە.

وهرهقه تهماشایه کی خهدیجه ی کرد. پاشان وه نهوه ی فهرمانی ینبکات وتی:

- تۆ شوى پێبكه! منيش له يەكدىتان مارە دەكەم.

خهدیجه لهتهمهنی پازده سالیدا شوی کرد به نهبوهاله. نهم هاوسهرگیرییه زوری نهخایاند. میرده کهی کوچی دوایی کرد و لهدوای خوی دوو مندال و سهروهت و سامانیکی زوری بهجیهیشت.

باش مردنی میرده کهی خهدیجه بریاریدا

خوّی به بازرگانیه وه خهریك بکات. کاروانی ناماده ده کرد و بو شاره نزیکه کانی ده نارد. به مه پارهیه کی باشی ده ستکه و ت ده هات سامانه کهی زیادی ده کرد. تا وای لیهات بوو به یه کین له ژنه دیاره کانی مه ککه.

بهتوانایی و زیره کی و رووخوشی و راستگویی خهدیجه لهلایهن ههمووانه وه ههستی پیده کرا. به رادهیه کازرگانه به ئهزموونه کانی مه ککه ئیرهییان پیدهبرد.

زوری پینهچوو دهستکرایهوه به خوازیینی کردنی. خهدیجهش به "نهخیر" وه لامی ههمووانی دهدایهوه. به لام بیرینکی له نازایی و راستگویی و دهولهمهندیی و تینکوشانی عاتیك کردهوه که یهکیك بوو له خوازبینیکهرهکان. راوبو چوونی گهورهکانی وهرگرت. ههموویان هاوسهرگیریی نهویان له گهل عاتیك به بریارینکی راست دادهنا.

خهدیجه له تهمهنی حهقده سالیدا دووهم هاوسهرگیری ئهنجام دا. لهم هاوسهرگیریهشدا مندالایکی کچی بوو. ماوهیه کی کهم پاش لهدایکبرونی منداله کهی، عاتیکی میردی له گهل کاروانه کهیاندا بهرهو جینگایه کی دوور به رینکهوت، به لام لهبری گه پانهوه ی خوی، ههوالی مردنی گهشت. خاتوو خهدیجه ئهم جاره ش بیوه ژن کهوته وه. چیتر بیری له شوو کردن نه کرده وه. به لام ههر به رده واله سهر بازرگانی کردن.

سييدهى مهككه نزيكه

دەوللەمەندەكانى نيوە دورگەى عەرەب ژيانىكى پې سەروەت و سامانيان ھەبوو، كەچى ھەۋارەكان نان نەبوو بيخۆن. خەدىجەى دايكى ئىماندارانىش لە ريزى دەوللەمەندەكاندا بوو، بەلام ژيانىكى سادەى بەسەر دەبرد. كارەكانى مال خۆى دەيكرد و ھەر خۆى منداللەكانى بەختو دەكرد.

بهشیّکی زور لهو قازانجهی که له ریّگهی بازرگانیهوه دهستی دهکهوت، جیای دهکردهوه بو کهمدهرامهت و مندالان. کاتیّك کاروانه کهی ده گهیشته مهککه، مندالله بیّباوك و مروّقه ههژارهکان چواردهوری کاروانه کهیان دهدا. خاتوو خه دیجه بووبوو به نومیّدی ههژاران و سهرپهرشتیاری بی باوکان.

کاتیک تهمهنی گهیشته سی و چوار سالی، له ماوهی چهند مانگینکدا باوکی لهدهستدا. زوری پینهچوو دایکیشی نهخوش کهوت و مرد.

بی دایك و باوكی زور كاری له حدزرهتی خددیجه كرد.كهم كهس هدبوو بتوانیّت نهیّنی لا بدركیّنیّت و خدم و خدفهتهكانی خوّی لا باس بكات. ئیّستا وا دووان لدواندش مردن. ئهگدر وهرهقد ندبوواید ندوا بدتدواوی بدتدنها دهمایدوه. وهرهقد تدمدنی نزیكدی هدشتا سال بوو، چاوهكانیشی له دهست دابوو.

ئه و کاتانهی ههستی به بیّکهسی بکردایه، سهردانی وهرهقهی دهکرد. وهرهقهش ههوالّی ئهوهی پیّدا که کاتی هاتنی ئهو کوّتا پیّغهمبهرهی که له کتیبه پیروّزهکاندا ئاماژهی پیّکراوه هاتووه.

پینغهمبهری مزگینی پیدراو ههر تهنها ئهوه نهبوو که میشکی خهدیجهی پیوه سهرگهرم بیت، بهلکو خهونیشی پیوه دهبینی.

خاتوو خددیجه شدویک خدونیکی بینی. بدلام ئدم خدونه له وانی تر جیاواز بوو. ئدستیرهیدک له ئاسماندوه کدوته خواردوه و چووه ناو سنگی خاتوو خددیجه و له قولهکانیدوه هاته ددردو. له گدل بدرزبووندوه شیدا بو ئاسمان، هدموو لایدکی نوقمی رووناکی کرد. که به خدید هات و زانی خدونی بینیوه، کدمیک خدمبار بوو و لدیدر خویدوه وتی:

- ئەم شتە خۆشانە تەنھا لەخەوندا دەبينرين.

له جینگاکهی ههستا و ههروه کنهوهی بفریت بهرهو پهنجهره که رو شت و پهنجهره کهی به تهواوی کردهوه. شنهبایه کی فینك هه للی کرد. سهیری کی ناسمانی کرد. ههوا زور پاك بوو. نهستیره کانیش دهبریسکانه وه. له ناسماندا به دوای نهو نهستیره یه دا ده گه وا که له خهونه که یدا بینیبووی. که بینی نهستیره کان هیچ جیاوازییه کیان له گه ل یه کتریدا نییه، له به رخویه وه وتی:

- هدرچونیک بیّت خو بهرهبهیان نزیکه! خهوهکهم بو وهرهقهی ناموزام باس دهکهم و نهویش بوّم لیّکدهداتهوه.

ههر که خور هه لهات خوی ناماده کرد و کهوته ری. زور به خیرایی خوی گهیانده مالی وهره قه. وهره قه که ههستی به جوش و خروشه کهی کرد پرسی:

- خيره کچم؟ نهوه چيته؟

خاتوو خەدىجە ھەموو ئەوانەي كە بىنىبووى وەك خۆي بۆي

گیرِایهوه. وهرهقه خدریك بوو لال ببینت. لیّدانی دلّی زیادی كرد. چاوی پر بوو له ناو. بهدهنگیّکی لهسهرخو وتی:

- مژدهت لیبینت نهی خهدیجه! مژدهت لیبینت... نهم خهونه به خششینکی زور روونه بو تو. مالهکهت پر دهبینت له نوور. راستیه کهی تهنها خوا دهیزانینت، به لام نهم نووره نووری پیغه مبه رایه تیه.

خهدیجه چاوهکانی دهدرهوشانهوه. لهبهرامبهر ئهم شتانهدا که بیستی، له جیدهی خوی سربوو. وهك ئهوهی بپرسیت "جا ئهم خهونه پهیوهندی چیه به منهوه؟" تهماشایه کی وهرهقهی کرد.

وهرهقه دهستی کرد به باسکردنی ئهو شتانهی دمیزانی:

- كۆتا پىغەمبەر لە ناوماندايە.

خاتوو خددیجه راچلدکی. دلی خدریك بوو له لیدان ده کهوت. و هروقه هدروه ك ندوهی له کتیبیکهوه شت بخوینیتهوه بدردهوام بوو لهسدر باسکردنی ندو شتاندی که دهیزانی و ید که ید که لهسدر و شدکان رادهوهستا:

- ئەو، يەكىكە لە تىرەى قورەيش... لە نەوەكانى ھاشم... تۆش دەبىت بە ھاوسەرى ئەو!

خاتوو خددیجه کزتا رستهی وهرهقهی له میشکی خزیدا دووباره کردهوه: "تو دهبیت به هاوسهری نهو!" نهمه واتای چی بوو؟ تزبلیی بههه له تیگهیشتبیت؟ پاشان به مهراقهوه پرسی:

- من دهبم به هاوسدری ندو؟

وهرهقه وتى:

- به لنی نهی خهدیجه! تو دهبیت به هاوسه ری. له کاتیکدا تو هاوسه ری نهویت یه کهم سرووشی بو دیت. تو دهبیت به یه کهم کهس که باوه ری پیده هینیت. پاشان دینه کهی نه و به هه موو دونیا دا بلاو دهبیته وه.

خاتوو خەدىجە ويستى بلّێت: "جا خۆ من به هيچ شێوهيەك

بير له شوكردن ناكهمهوه. " بهلام پهشيمان بووهوه.

دووباره بیری له خهونه کهی کردهوه و له دلّی خوّیدا وتی: "دهبیّت بوون بههاوسهری پیّغه مبهر چوّن بیّت؟"

وهروقه ههرووك ئهووی له دلّی ئهودا بیّت دوستی کرد به باسکردنی تایبه تمه ندییه کانی پیغه مبه ری چاوه پروانکراو و وتی:

- ئهو، ر هوشتی جوانه. له بازاردا دهنگهدهنگ و هاوار ناکات. خرایه به خرایه وهلام ناداتهوه. لیبوردهیی و لیخو شبوونی زوره.

خددیجدی دایکی ئیمانداران شؤك بوو. دهتوت هدموو ئدو شتاندی له میشکیدا دهیزانی سرابووندوه. زمانی تدتدلدی دهکرد و بدم شیوهید لدوهرهقدی پرسی:

- ئەي ئامۆزاى دانام، تۆ ئەم شتانە چۆن دەزانىت؟

وه لامی نهم پرسیاره ی چهندین جار لیّوه بیستبوو. مه حال بوو بیری چووبیّته وه، چونکه خاتوو خه دیجه خاوه نی زرنگییه کی بیّرینه بوو. به لام دیسان وهره قه هه روه ک نه وه ی یه که م جار بیّت یکی بلیّت ده ستی کرد به باس کردن:

- تەورات و ئينجيل ھەوالى ھاتنى دەدەن.

بهمه دەستى پيكرد و يەكەيەكەى وتەكانى بۆ شى كردەوه.

دایکه خددیجه به سهرنجهوه گوینی له قسهکانی گرت و پرسیارینکی تری کرد:

- وا باسى دەكەيت دەڭييت لەبە ردەمتدا راوەستاوه. باشه

دەتوانى پيم بلييت سيماى چۆنە؟

- به پینی ئه وه ی له ئینجیلدا خوینندوومه ته وه، بالای کورت نییه، مامناوه نده. ره نگیشی سپی یه و له نیران هه ردوو شانیدا موّری پیغه مبه رایه تی هه یه. خیر وه رناگریت. سواری گویدریژ و وشتر ده ییت. شوانی ده کات و مه پده ده دو قشیت. جلی پیناوی له به درد ده کات و ناویشی نه حمه ده.

دایکه خهدیجه تهمهنی له سهروی سی سالهوه بوو. لهکاتیکدا ههموو داخوازیکهرهکانی پهت دهکردهوه. ئهم خهونه ههموو بیرکردنهوهکانی نهوی گۆپی. دهستی کرد به ئامادهکاری بۆ هاوسهرگیرییهکی تازه. بۆ ئهوهی شایانی هاوسهریی پیغهمبهر بیت بهردهوام خوّی پی ده گهیاند. خوّی تهرخان کرد بو زانست. بهردهوام دهچووه لای وهرهقه بو نهوهی وانهی تازهی لی فیرییت. له ئینجیل و تهوراتیان دهکولیهوه. ئهو ژیانه پاکهی که ههیبوو زیاتر ناگای لیدهبوو. ههستیارانه پهفتاری دهکرد بو نهوهی پاکیزهیی نهو ژیانه پاکهی ههیبوو

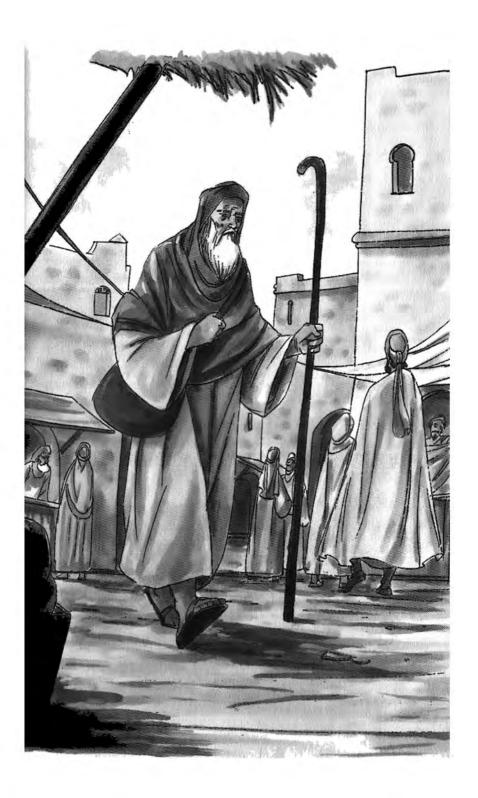
ثهویش وه و وهرهقه باوه پی به و ناینه ههبوو که حهزره تی نیبراهیم (سه لامی خوای له سهر بینت) بانگهیشتی بی ده کرد. زوو زوو بی عیباده ت کردن ده چوو بی که عبه. ته ماشای نه و بتانه ی ده کرد که پیری و به پیری له ناو که عبه دا زیادیان ده کرد و له دواکه و تووی و نه زانی مروقه کانی سه رده مه که ی دلگران ده بوو.

شووی پی بکه

له گهل گهرانهوهی دواههمین کارواندا خاتوو خهدیجه قازانجیکی باشی دهستکهوتبوو، رو شت بو که عبه و سوپاسی خوای گهورهی کرد. لهو کاته دا مرو قه هه ژاره کان هاتنه بیری و داوای به زهیی خوای گهورهی بو کردن. زوری پیناخوش بوو که مرو قه کان وه کالا ده کردران و ده فرو شران. کاتیک ته وا فی که عبه ی ده کرد بو نه م شتانه ده گریا.

خه لکی چاوه ریخی یه کیکیان ده کرد تا رزگاریان بکات. خاتوو خه دیجه، بروای وابوو ثهو رزگار که ره کوتا پیغه مبه ره خوزگهی ده خواست یه کهم هاوسه ری کوتا پیغه مبه ر خوی بووایه. ئهمه شهره فیکی مه زن ده بوو بو ئه و، به لام پینی وابوو که چاککردنی ئهم خه لکه کاریکی ناسان نه بیت.

خاتوو خەدىجە لە دڭى خۆيدا وتى: "كارەكەت گەلېك گرانە

ئەي پيخەمبەر." پاشان گەرايەو، بۆمالموه.

له رینگادا چاوی به کومه له ژنینك کهوت خهریکی قسهی خوش بوون پیکهوه، ئهویش چووه لایان. زوری پینه چوو پیاویکی بیگانه هاته لایان و وتی:

- ئەي ژنانى مەككە! ئەي ژنانى مەككە!

ههموو نیگاکان رِوویان کرده پیاوهکه.

پیاوه که به شله ژاویه وه وتی:

- بیکومان بهم نزیکانه پیغهمبهریک لهم ناوچهیه دا پهیدا دهبیت. ناویشی "ئه حمه د"ه. که س له ناوتاندا خوّی به دوور نه گریت له شهره فی هاوسه رگیری له گه لیدا!

ژنه بتپهرسته کان به بیستنی وشه ی "پینه مبه ر" نا وه ده ته وون. ته نانه ت هه ندیکیان به ردیان گرته پیاوه که و به وتنه وه ی "شیته، شیته" راویان نا. به لام خاتوو خه دیجه له جیگه ی خوی نه جوولا.

تهنها کهس که له قسه کانی پیاوه که تیگهیشت، خاتوو خهدیجه بوو. نهم پیاوه باسی نهو پیغه مبه ره ی ده کرد که خاتوو خهدیجه له خهونه که یدا بینیبووی.

سونتاني خهونهكان

جهنگه یه که لهدوای یه که کانی مه ککه گوزهرانی خه لکه که ی به ته اوه تی سه خت کردبوو. به لام خاتوو خه دیجه که لوپه لینکی زوری هه بوو. ده شیویست نهم که لوپه لانه له شام بفرو شینت. بو نهم مه به مه به دوای که سینکدا ده گه را که راستگو و ده ستپاک بینت تا بیکات به سه رو کی کاروانه که ی.

که ئەبوتالىب ئەم ھەواللەي بىست يەكسەر خۆى گەياندە لاي موحەممەدى ئەمىن و پنى وت:

- برازای شیرینم! دونیا خراپ بووه و خدم و خدفدت و کیشدکان زیادیان کردوه. ئیمدش وا هدر از کدوتووین. من پیاویکی بیسامانم و توانای بازرگانیشم ندماوه. چدند کاروانیک هدید دهیاندویت لد مدککدوه بدره شام بکدونه ری . یدکیک لدم کارواناندش هی خدیجدی کچی خوهیلیده و بد دوای کدسیکی متمانه پیکراو و راستگی و دهستپاکدا ده گدریت تا له گدل

کاروانه کهیدا بینیریت. لهو بروایه دام بی دوودلی تو پهسهند ده کات.

پاشان پیخهمبهر (دروودی خوای لهسهر بیت) وتی:

- لموانميه خمديجه خوّى هموالمان بو بنيريت.

ئەبوتاڭيب وتى:

- من وه ك تۆ بير ناكهمه وه. ده كريت ئه و ئهم كاره به يه كيكى ديكه بسسپيريت. بۆيه من رام وايه هيچ كات به فيرۆ نه دهين و داواى ئهم كارهى ليبكهين.

- مامه گیان تو چونت پیباشه با ئهوه بکهین.

پاشان راستهوخو عاتیکه خاتوونی پوری پیغهمبهرمان ههستا به گهیاندنی ئهم داواکارییه.

خاتوو خددیجه ئدوهی بیستبوو که موحهممدی ئدمین کهسینکی سدر است و متمانه پیکراو و خاوهن ر هوشتیکی بدرزه. به لام بیری لدوه نده کردهوه ئدم کاره پدسهند بکات بزید وتی:

- لهو باوه ر دا نهبووم بهدوای کاردا بگهریت.

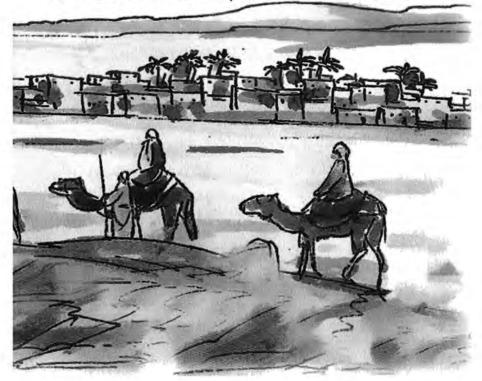
ههربۆیه یهکسهر رازیبوو که بیکاته سهرقافلهی کاروانهکهی. گهر پیویستی بکردایه کرینی زیادیشی دهدایه. بگره ئامادهبوو پارهیه کی باشتریشی له بهرامبهر ئهنجامدانی ئهم نهرکهدا پی بدات.

زۆرى پێنهچوو پێغهمبهرمان (دروودى خواى لێبێت) هاته لاى خاتوو خهديجه. دايكى ئيمانداران كه له بهرامبهريدا پێشهواى

سهروهرمانی بینی له دلّی خوّیدا یه کسهر وتی: "نهمه نهو کهسهیه که به دوایدا ده گهریّم." پاش ماوهیه کی کهم له بیّدهنگی خوّیان ناساند. له کاتی قسه کردندا پیّغه مبهرمان له رهوشت بهرزیی خوّی سهری بهرز نه ده کردهوه. خاتوو خه دیجه یه کسهر چووه سهر بابه ته سهره کیه که و وتی:

- کاروانیکم هدید بدره شام. لدمیره بددوای کدسیکی پهوشتبدرزی دهستپاکدا ویلم تا بیکهم به سدرقا فلدی کارواندکهم. دهزانم تق هدرگیز درق ناکدیت و ئاگات له سپاردهکان دهبیت. بقید گدر داواکاریدکهم پدسدند بکدیت و سدروکاریی کارواندکهم بکدیت، ئدوا کریدکت دهدهمی تا ئیستا بدکدسم ندداوه.

پینغهمبهری ئازیزمان (دروودی خوای لهسهر بینت) داواکاریه کهی پهسهند کرد و گهرایه وه بو لای ئهبوتالیبی مامی

کرد، نهم ههواله پر مزگینیهی پیغهمبهرمان (دروودی خوای لهسهر بین) زور کاریکرده سهر نهبوتالیب تا نهوهی به برازاکهی وت:

- نهی برازای نهزیزم! نهمه لوتفیّکی خوای گهورهیه بو تو. به لام نهوهنده بیستوومه خهدیجه دوو وشتری نیرینه دهدات بهوانهی کاری بوّده کهن، به لام من رازی نیم تو تهنها بهوهنده کاری بو بکهیت. نهگهر لهبارهی نهم بابهته وه قسمی لهگه لدا بکهین نه وا شتیّکی باش دهبیّت. پیخه مبه ری خوشه ویستمان (دروودی خوای لهسه ربیّت) به و مهبه ستمی که بلیّت: "باشه با قسمی تو بیّت!" تهماشای مامی کرد. نهبوتالیبیش له واتای نهم روانینه گهیشت. هه ربویه یه کسه رخوی ناماده کرد و کهوته ربیّ. له ربیگادا نه و قسانه ی ربی که ده خویست که ده یویست که ده یویست

و باسی گفتو گۆکانی نێوان خۆی و خاتوو خهدیجهی بۆ مامی به خهدیجهی بڵێت. بهنیاز بوو باسی تایبهتمهندی ناوازه و بهناوبانگی پێغهمبهرمان بکات.

ئهوهندهی پینهچوو له دهرگای مالّی خاتوو خهدیجهی دا. دایکی ئیماندارانیش که ئهبوتالیبی بینی بهخیرهاتنی کرد و پاشان لهلای سهرهوهی ژوورهکهدا داینیشاند و ههوالپرسی کرد.

پاش ئەوە كە ئەبوتاڭيب باسى گەورەيى و كەسايەتىيە باوەرپيكراوەكەى پيغەمبەرمان (دروودى خواى لەسەر بيت) كردو وتى:

- ئەی خەدىجە، ھەواڭى ئەوەم بىست كە تۆ لە كرێى ئەمكارەدا دوو وشتر دەدەيت. بەلام ھەمووان دەزانن برازاكەى من چەندە كارزان و دەستپاك و متمانەپێكراوه. ھەر بۆيە من داواى دوو قاتى ئەو كرێيەت لێدەكەم.

دایکی ئیمانداران که بۆی دەرکهوت ئەبوتالیب بۆ ئەم داواکارییه رینگای بریوه و هاتووه بۆ لای، زۆری پی ناخۆش بوو. بهشیوهیه کی روون و ئاشکرا وتی:

- ئەى ئەبوتاڭيب! لەراستىدا بگرە من ئەو كرىيەى كە تۆش داواى دەكەيت زۆر بەلامەوە كەمە. ئەم كرىيە ھەر شايانى ئەو ئىيە. ئەگەر داواى چەند بارى ئەوەشت بكردايە بە بى دوودلى پىم دەدايت. چونكە كەس نىيە رەوشتە بەرزەكەى ئەو نە ناسىت.

ئەبو تالىب نەيدەزانى مامەللەكەى ئەوەندە بە ئاسانى كۆتايى پىدىت. باش ئەوەى لەسەر كرىكە رىككەوتن، برياريان لەسەر ئەوەش دا كە لە چ رۆژىكدا كاروانەكە بكەرىتە رى.

ئهو روزژهی که کاروانه که ده که و ته ری ، جوش و خرو شینکی جیاواز له خاتوو خه دیجه دا به دی ده کرا. لیها تو و ترین خرمه تکاری که ناوی "مهیسه ره" بوو بانگی کرد و پیی وت:

-بروانه مهیسهره! سهرق افلهی ئهم کاروانه موحهمهدی ئهمینه. بزیه دهبیت گویرایهلیی ههموو فهرمانیکی بکهیت و له قسهی دورنه چیت.

مهیسهره ویستی بلّینت "باشه گرنگیی ئهم پیاوه لهچیدایه؟" به لام خاتوو خهدیجه یه کسهر قسه کانی بری و وتی:

- سهرهرای ئهمهش دهبینت که گهرانهوه، تن ههموو ئاکار و هدلسوکهوتهکانیم بن بگیریتهوه.

مەيسەرە پاش ئەم قسەيە ھەر ئەوەى بۆمايەوە بلينت "بەسەرچاو".

له كۆتايىدا كاروانهكه له مهككهوه بهرينكهوت تا دەست بكات بهگهشته سى مانگىيەكەي بەرەو شام.

گەرانەوە

کاتیّك ماودی گهرانهودی كاروانه كه نزیك بوودود، جارجار خاتوو خهدیجه ده چووه سهربانی مال و تهماشایه كی ریّگاكه ی ده كرد. ئهم جارهیان حالّی ئه و جیاواز بوو، به شیّوهیه ك بوو له سهربان نه ده هات خوارهوه. ههرچی ده كرد، كات تیّنه ده پهری له كوّتاییدا ئه و ساته هات كه چاوه ریّی ده كرد، كاروانه كه ده ركهوت، به لام شتیّكی به رچاو كهوت كه سهرسامی كرد. تهماشای كرد وا ههوریّك به سهر كاروانه كه وهیدی هیّدی له گهلیاندا دیّت.

ههر ئهوهندهی کاروانه که گهیشت، لهبارهی نهم رووداوه ناوازهیه وه ناوازهیه وه پرسیاری له مهیسه ره کرد. نهویش بهم شیوهیه وه ناوازهیه وه: دایهوه:

- ئدم هدوره بددریژایی گدشته که مان هدر له گدلمان بوو. خاتوو خدیجه قاییک خورمای تازه پیگدشتووی هینا و له بهردهم پیخهمبهری خوشهویستماندا داینا. سهروهرمان تیری لهخورمای ناو قاپه که خوارد، به لام خورمای قاپه که هیچ کهمی نه کرد. ندمه ش زور سهرنجی خهدیجه ی راکیشا.

پیش هدموو شتیک قازانجه کهیان حساب کرد. خاتوو خددیجه بینی که قازانجیکی زوری دهست کهوتووه. به لام ئهو دلی لهسهر پارهو پول نهبوو. هدردهم بیری لهوه ده کردهوه که باشه تو بلیّیت ئهم "موحه ممه دی ئهمین"ه هدر ئهو دواهه مین پیخه مبهره بیّت که وهردقه باسی لیّوه ده کات و ئهم هدمیشه خدونی پیّوه ده بینی.

مهیسه ره دهستی کرد به گیرانه وهی ئه و به سه رانه ی که به دریز ایی گهشته که یان به سه ریاندا ها تبوو. خاتو و خه دیجه چه ند گویی بگرتایه نه وهنده ی تر سه رسام ده بوو.

- ههر که کاروانه که به پیکه وت، یه کسه رکه و تمه جینه جی کردنی فه رمانه کانت. که له مه ککه ده رچووین و ته کانی تو م به جی هینا؛ له و شتره لاوازه که دامبه زاند و ئه و جلانه ی تو پیتدابووم، پیم له به رکرد. پاشانیش سواری ئه و و شتره پازینراوه کرد که تو ناماده تکرد بود. به مکرداره ی من ئه بوجه هل و شهیبه زور تو په بوون و و تیان: "نه مهمو و پیزگرتنه چیه له مهمتیوه! ئه و جلانه ی له به ردابکه نه و جله کونه کانی پی له به ربکه وه. کاره زه حمه تمکان به و بسپیره، تا نه توانیت کاره کانی جینه جی بکات و نه دیریدا پاست نه بینه وه. "من گویم به وان نه داو و تم: "به تیوه یمی خو من کویله ی نیوه نیم، ته نها خه دیجه ده توانیت فه رمان به من بکات. "به تیوه به من بکات."

خاتوو خەدىجە دواى ئەم قسانە لە ئەبو جەھل و شەيبە

تووړهبوو پرسي:

- باشه کهس پشتگیری ئیوهی نهکرد؟
 - ئەي چۆن! رووبەروويان بوويەوه.

دایکی ئیمانداران زور بهوه دلخوش بوو که حوزهیمهی خزمی پشتگیری لیکردوون. وه که نهوهی شتیکی بینیبیت ماوهیه که تهماشای ئاسمانی کرد و، وتی:

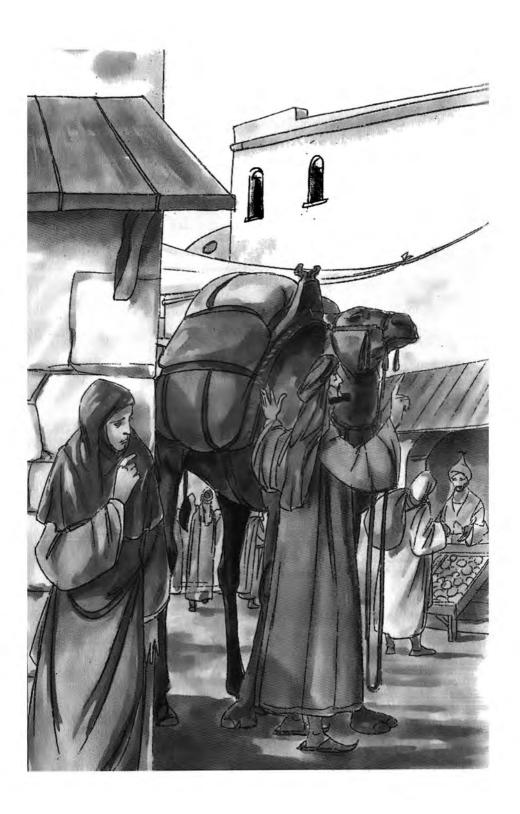
- ئى، بەردەوام بە لە گۆرانەوه! چىى ترتان بەسەردا ھات؟!! مەيسەرە بەردەوام بوو:
- پاش نهوهی باری کاروانه که مان فرقشت، روقشتین بو بازار، تا ههندیک کهلوپهل بکرین. له شوینی کدا دهستی کرد به مامه لهی ههندیک کالا، فرقشیاره که باره کهی سهر حوشتره کهی پیشاندا و پاشان داوای لیکرد که سویند به بته کان بخوات. به لام نهو وتی: "من سویند به بته کان ناخوم! له راستیدا شتیک نیه هینده ی نه و بتانه له به رچاوم ناشیرین بن." فرقشیاره که نه بله ق بوو و نهیزانی چی بلیّت. نازانم بیری له چی کرده وه، به لام بی نهوه ی دریژه ی بداتی شمه که کانی پیفرقشتین.

خاتوو خدديجه وتي:

- کهواته سوینندی به بته کان نه خوارد؟

مەيسەرە بەسەر بەلىنى بى كرد. خاتوو خەدىجە مەراقى رووداوەكانى دواترى دەكرد، بىرىيە پرسى:

- نی، ندی پاشان چی روویدا؟

- پیاوه که نزیکم بووه و پرسی: "نهو کابرایه دهناسیت؟ نهمه کنیه نهم پیاوه؟" به لام بی نهوهی موّله تم بدا وه لامی بدهمه وه خوّی وتی: "ناممان لنی دوورنه که ویته وه! بنگومان نهو پنغه مبه ره."

خاتوو خددیجهش مهراقی سدره کی نهمه بوو، ههر بوّیه مهیسهره شی له گهلدا ناردبوو. به چاویّکی پی له تاسهوه پوانیه مهیسهره وهك بلّیت "بهردهوام به". دهیویست بزانیّت چی تر روویداوه.

مەيسەرە بەردەوام بوو لەسەر گێرانەوە:

- کارهکانمان ته واو بووبوو و ده گه پاینه وه. لهبه رئه وه هه وا زور گه رم بوو، له پنگادا له شوینیك لاماندا تا پشوویه ك بدهین. قه شهیه ك هات بولام. به دهم سویند خواردنه وه پنی وتم: "من به قه شه "نه ستورا" ناسراوم! ئه وه وی له ژیر ئهم دره خته دا دانیشتووه کوتا پیغه مبه ره."

پاشان قدشه ندستورا چووه لای موحدممددی ئدمین و پنی وت: "من شایدتی دهدهم تق ثدو دواهدمین پنغدمبدرهیت که له کتیبی پیرقزی ئیمهدا باس کراوه. زقر لدم ناوه رامدوهستن... ندوه به لاید کتان بدسدردا بیت!" ئینجا نیوچاوانی پیرقزی ماچ کرد.

خاتوو خهدیجه پاش ئهوهی به سهرنجهوه گوینی بن تهواوی بهسهرهاته کان گرت، وتی:

- ریک وهك ئهوهی وهرهقه باسی كرد.

مەيسەرە بەردەوام بوو لەقسەكانى:

- که قهشه که نهمه ی وت، ترسم لیننیشت. چونکه وته کانی راست بوو. له وانه بوو شتیکمان به سه ربیت چونکه رینگا که مان مه ترسیدار بوو.

پاشان مهیسه ره دهستی کرد به باسکردنی چهند به سه رهاتیکی سهیر و ناوازه که بریتی بوون له؛ ئه و دوو بالنده یه که له و ههتاوه گهرمه دا به سه ر سه ری پیغه مبه رمانه و ده فرین و سیبه ریان بوده کرد. هه روه ها هاتنه ده رهوه ی ئاو له ژیر پیهوه و نووره که ی نیر چهوانی و زیاد بوونی ئه و خواردنانه ی که ده ستی بوده ده بردن و چاککردنه و می و شتره نه خوز شه کان. ئا له م کاته دا زه رده خهنه یه کی شیرین که و تبووه سه ر لیری خه دیجه خاترون.

دایکی ئیمانداران داوای له مهیسهره کرد ئهو شتانهی بینیویهتی له خه لکی بشاریّتهوه و باسی نه کات. ئهویش گویّر ایه لیی خوّی ده رخست و به جیّی هیّشت.

پاش قسه کان، خاتوو خه دیجه به رهو مالّی و هره قه ی کوری نه و فعال که وت ری و هه موو شتیّکی و های خوّی بو باس کرد.

وهرهقهش پاش گوينگرتن پني وت:

- موحدممه دی ئهمین دهینت به پیغهمبه ر. گومان لهمه دا نهماوه.

هاوسهرگیریی پیرۆز

نه خهونه یه له دوای یه کانه کاتوه خهدیجه له و یه که دو ساله ی دواییدا دهیبینی دیسانه وه به ره شرو کردن پالی پیوه نایه وه. هه ده ده توت خهونه کانی ته واو که ری یه کتری بوون. بووه خاوهن زانیارییه کی زور له باره ی پیغه مبه رایه تیبه وه. پاش نهوه ی به ته واوی بروای به وه هینا که موحه مه دی نه مین دواهه مین

پینه مبه ره، بریاری خوّی دا. دهبیّت ببیّت به هاوسه ری نهو. دهستی کرد به بیرکردنه وه له چوّنیّتیی راگه یاندنی نهم داواکارییه به حمزره تی محمد.

رِوْژُیْك نەفیسەی ھاورینی نزیکی پینی وت:

- زۆر پەرىشان ديارىت، چىتە؟

خاتوو خهدیجه ماوهیهك به بیدهنگی مایهوه و وتی:

- تایبه تمه ندییه کی مه زن له موحه ممه دی کوری عه بدوللادا به دی ده که م که له که سی تردا نیه. به رای من باشترین مروقه که ژنیک ده ستی بکه ویت. له سه رووی ئه مانه شه وه چه ندین هموالی پر مزگینیم ده رباره ی ئه و گوی لیبووه.

نه فیسه لهبه رئه وهی له هو کاری سه ره کیی ئهم و تانه تینه ده گهیشت، لنی پرسی:

- ئى باشە. بەلام ھۆكارى ئەم رەنگ زەردى و لاوازىيەى تۆ چيە؟

خاتوو خددیجه هاتدوه سدرخوی و بیری کردهوه باشترین شت ندوهیه هدموو بابه ته کدی به ناشکرا بو باس بکات:

- دەمەرىت ھاوسەرگىرى لەگەلدا بكەم، بەلام نازانم چۆن ئەمەي پىنېلىم.
 - ئەگەر مۆلەت بدەيت، دەچم دەمى تاقى دەكەمەوه.
 - گهر دەتوانىت، ھەر ئىستا دەست پىبكە.

نەفىسە بەبى كات بەفيرۇدان خۇى گەياندە لاى حەزرەتى

موحهممهد، پاش سلاو کردن دهستیان به قسه کردن کرد:

نەفىسە لىنى برسى:

- هیچ شتنِك همیه رنگری هاوسهرگیریت لنِبكات؟

له بهرامبهر ئهم پرسیاره چاوه پوان نه کراوه دا پیغه مبهری خوشه ویستمان سوور هه لگه را و سهری داخست و وتی:

- توانای ژن هینانم نیه.

- نهی نه گهر نهم کیشهیهت چاره بکرینت و کهسینك که له رووی دهولهمهندی و رهوشت و جوانییهوه بی کهموکوری بیت ببیته هاوسهرت، دهلییت چی؟

پنغهمبهری نازدارمان له نیهتی نهفیسه تنگهشت. ههستی کرد که لهپشت نهم پرسیارانهوه کهسنک ههیه. بویه نهم پرسیارهی به پرسیارنکی تر وهلام دایهوه و وتی:

- باشه، ئەرە كنيە ئەر كەسە؟

- خەدىجە...

- جا ئەم كارە چۆن دەبينت؟

نه فیسه کاتیک وهٔ لامی چاوه پروانکراوی چنگ کهوت، همناسه یه کمی قولمی هه لمژی و وتی:

- تۆ ئەم كارە بۆ من بەجىنبىللە، خۆم رىكى دەخەم.

پاش ندم قسدید پنهدمبدرمان هیچی تری ندوت. ندفیسه بی چاوهرینکردن بدره و مالی خددیجه گدرایده.

حدزرهتی پیخهمبدر یه کسه ر بابهته کهی لای نهبوتالیبی مامی باس کرد. پاش ماوهیه کی کهم هدریه ک له نهبوتالیب و عدباس و حدمزه مامهکانی پیخهمبدر به مدبهستی خوازبینی کردنی خدیجه چوونه مالی عهمری کوری نهسه د. خدیجه تا بلیی بهپدروش بوو. گفتو گویه کی گهرم دهستی پیکرد. له دوورهوه همردوولا خزمایه تیبه کی دووریان ههبوو، نهم هاوسه رگیرییه ش پهیوهندییه خزمایه تیبه که که در ده کرد. پاش نهوه ی کاتیکی زور تیپه ری، نهبوتالیب وتی:

- سوپاس بق نهو بهدیهی نه نیمه که نیمه ناو نهوه کانی نیسماعیلی کوری نیبراهیمدا بهدیهیناوه. پاشان دهستی کرد به باسکردنی رهوشته بهرزه کانی پیغه مبهرمان و له کوتاییدا وتی:

- موحهممه داوای خهدیجهی کچتان دهکات. بو مارهییش پهیمانی ۵۰۰ درههم ئالتون دهدات بهو شیوهیهی بهشیکی بدریت.

خاترو خددیجهش وه پیغهمبهری خوشهویستمان باوکی له ژیاندا ندمابوو. ههر بویه عدمری کوری نهسهدی مامی سدرپدرشتی دهکرد. نهویش زور قسدی نهکرد و وتی:

- ئەرە من خەدىجەى كچى خوەيلىدم لە موحەممەدى كورى عەبدوللا مارە كرد بەرامبەر بەو مارەييەي كە باسكرا.

ئەبوتاڭيب بۆئەوەى ھەست بە بەرپرسيارى بكەن، رووى كردە براكانى و وتى:

- دەمەويىت ھەموومان بەشدارى ئەم پەيمانى ھاوسەرگىرىيە

ببين.

بۆيە يەكىكىان وتى:

- ئێوهش شاهید بن که ئهوه خهدیجهی کچی خوهیلیدمان له موحهممهدی عهبدولُلا مارهکرد. ههروهها روّژی ئاههنگهکهش دیاری کرا.

ئه و خه دیجه یه یه که به ده و لهمه ندی و جوانی و ئازایی ناوبانگی ده رکر دبوو، لهمه و دوا ده بوویه به خته و هرترین ژنی دونیا.

پاش سی هدفته ناهدنگی گواستندوهیان گیرا! پاش ناهدنگه که به ییندمبدرمانی وت:

- ئەی موحەممەد، برۆ بۆلای ئەبوتالىبى مامت و پىی بلى يەك دوانىك لە وشترەكانى تۆ سەرببرىت و بىكەنە خوانى مىوانەكان.

پێغهمبهری ئازیزیش ئهم داواکارییهی جێبهجێ کرد.

* * *

دایکی شیری

خاتوو خهدیجه له تهمهنی چل سالیدا بوو به خاوهنی خیزانیکی به ختهوه ر. له سهرهتای روز انی هاوسه رگیریاندا، خاتوو حهلیمهی دایکی شیری سهروهرمان هات بو سهردانیان.

خاتوو خددیجه هدر که ئدوی بینی دهستی کرده ملی و پینی وت:

- دايه گيان بهخێربێيت.

ئهم خوشهویستیه قووله خاتوو حهلیمهی سهرسام کرد. به دریژایی میوانداریتیه کهی، دایکی ئیمانداران خزمه تیکی زوری کرد و به هیچ شیره یه له خزمه ت و ریزلیگرتنیدا دریغی نهده کرد. له کاتی قسه کردندا خاتوو حهلیمه ده ردی دلی خوی بو باس کرد و وتی:

- بههوی وشکه سالیهوه ئاژهلهکانمان لاوازبوون، برسی و تینوو نین بهلام حالمان پهریشانه.

خاتوو خەدىجەش يەكسەر ھاتە وەلام:

-تۆ ھىچ خەم مەخۆ. ئىمە ئامادەين ئەوەى ھەمانە لەگەلتاندا بەشى بكەين.

خاتوو حهلیمه شهیدای ئهو دهولهمهندییهی خاتوو خهدیجه بوو. چهند روزین میوانی لانه پیروزهکهیان بوو.پاشانیش که روزی مالئاوایی هات فرمیسکی چاوهکانی پی رانهگیرا.

نهو کاتهی خاتوو حهلیمه ویستی بکهوینته ری خاتوو خهدیجه دیارییه کی بۆ ئاماده کردبوو. یه کین که خزمه تکاره کانی بانگ کرد و وتی:

- روّله له گهوره که چل مهر بژمیره و وشتریکیش ناماده بکه و بیانده به دایکم. خاتوو حهلیمه نهیدهویست دیارییه کی ناوا گهوره وهربگریت. به لام یاش زور

لیکردنی خاتوو خددیجه پدسهندی کرد. ئینجا سواری ئدو وشتره بوو که وه ولا بووک بودک و ولای و بهره مالدوه کشته پیش خویی و بدرهو مالدوه کمون.

نهم سهردانه بوو به یادگاریه کی له بیرنه کراو لای دایکی شیریی پیغهمبهری خوشهویستمان.

یه کینکی تر له دایکه شیریه کانی پیغه مبه رمان خاتوو سوهیبه بوو. سوهیبه یه کینک بوو له کویله کانی ئهبوله هه ب. پیشه وامان زوو زوو سهردانی ده کرد. دیاری بوده برد

و بهخشیشی دهداید. خاتوو سوهیبهش زوو زوو دههاته مالی پینههمبه و سهردانی دهکردن. روز یک له کاتی قسهکردن له گهل پینههمبهردا بابهته که گهشته باسی خاتوو سوهیبه، خاتوو خهدیجه به پینههمبهری وت:

-ئەى محمد، با ئىمە سوەيبە لە ئەبولەھەب بكرين.

پینهمبهرمان بهشیوه یه کی وا تهماشای خهدیجهی کرد وه ک نهوه بلیت: "درجا چون دایك دهبیت به کویله ی کور!"

خاتوو خددیجه وتی:

- بابیکرین و

نازادی بکهین.

سدروهرمان بهم قسهیه

زور دلخوش بوو، شهیدای

نهم بیرکردنهوه وردانهی

هاوسهرهکهی بوو و پشتگیری

لهم داواکارییه جوانهی خیزانهکهی

خدریك بوو خور له ناسودا ناوا دهبوو. ناسمان رهنگی گولنیکی سووری گرتبوو. فیننکیدکی خوش لههدوادا بوو. مانگهشدو بونهوهی هدنگاو به هدنگاو ناگاداری رووداوه کان بیت له ناسماندا ناماده بوو. سروشت هدروه ک ندوه وابوو که چهیله بو سدروهرمان و خاتوو خددیجه لیبدات که کهوتبوونه ری بو نازاد کردنی کهسینک. به جوش و خروش و هدندینک

کرد.

ترسهوه گهیشتنه کۆشکهکهی ئهبو لهههب.

یه کیّك له خزمه تكاره كانی ئهبو له هه ب دهرگای كردهوه. دهنگی قاقای پیّكهنین له ژوورهوه دهات. له ناكاو خوّشی و قاقای میوانه كان بچرا. به لام تازه كار له كار ترازابوو.

ئەبو لەھەب لەسەر دۆشەكۆكى ئەستور دانىشتبوو، بەھاتنى مىوانەكان كەمۆك سەرسام بوو، بۆيە برۆكانى لۆكنا.

هدروهك دابوندريت هدنديك قسديان كرد. ئدبو لدهدب وتى:

- ئەي برازام، خەمبار دياريت... داواكاريەكت ھەيە؟

پنغهمبهری خوشهویستمان وتی هاتوون خاتوو سوهیبه بکرن.

ئەبو لەھەب سەرى زۆر لەم داواكارىيە سورما. پاشان لە شورىنى خۆى ھەستايە سەر پىي و وتى:

- دەزانم شیری بەتق داوه. خۆشەویستیی ئەو بەرامبەر بەتق بى پایانه و تۆش ئەوت زۆر خۆش دەويت. بەلام ناتاندەمى.

ئومیده کانیان پووچ بوویه وه. ئهم که شوهه وا ناخوشه سهروه رمان و خاتوو خه دیجه ی دلته نگ کرد. داوای موله تیان کرد و گهرانه وه ماله وه.

ئیتر ئەوەبوو خاتوو سوەيبه ھەروەك كۆيلەى ئەبو لەھەب مايەوە تا پاش ئەوەى موسولمانان كۆچيان كرد بۆ مەدىنه، ئەبو لەھەب ھەر لەخۆيەوە خاتوو سوەيبەى ئازاد كرد.

يهكهم ميوه

یه کهم میوه ی نهم خیزانه دلخوش و به خته وه ره مندالیّکی کور بوو. پیغه مبه ری خوشه ویستمان (دروودی خوای لیّبینت) ناوی کوره که ی نا قاسم. له گهل له دایك بوونی قاسمدا ماله که یان ئه وه نده ی ترخوشی و به خته وه ری به سه ردا باری.

قاسم که هدندیک گدوره بوو مندالیّکی خوّشدویستی لیّدهرچوو. پیّکدنینه جواندکدی و روّشتنه بدلدنجه و لارهکدی سدرچاوهی خوّشی و تاسودهیی بوو. له مالّدا کهس لهم خوّشیه تیّر نددهبوو.

هیشتا تهمهنی نهبووبوو به دوو ساڵ، روٚژیکیان لهناکاو تاکهی بهرز بووهوه و زوٚر به دهستیهوه دهینالاند. نوم نهیمهن که قاسمی بهم شیّوهیه بینی هیّندهی نهمابوو له هوٚش خوّی بچیّت. خهدیجهی دایکی ئیمانداران بوّ دابهزاندنی تاکهی قاسم زوٚر

رِیْوشویِنی گرته بهر، به لام هیچ سوودیکی نهبوو. روخساره کان ترسیان لینیشت.

بارودو خی قاسم زور پهریشان بوو. تو بلیّیت بمریّت؟ که س نهیده ویست باوه پ بهمه بکات. ئه وانه ی بو سهردانی نه خوشه که هاتبوون، لهنیّوان خویاندا دهستیان کرد به مقو مقوّ.

- تۆ بلنى قاسم توشى چ جۆرە نەخۆشيەك بووبىنت؟ يياوېكى بتيەرست وتى:
 - لهو باوه و دام توشی سزای بته کان بووبیّت.

کهسیکی مهسیحی بهشداری قسهکانی کرد و وتی:

- دەكرىت جادوى لىكرابىت.

ژنێکی سهر ئاینی حهزرهتی ئیبراهیم پرسی:

- ئەى تۆ بلنى كارىگەرى شتىنك نەبىت كە خواردوويەتى؟

لهو کاتهی که ههرکهس به پنی ئاینهکهی خوّی ههولّی دهدا لینکدانهوهیه بکات، هاوار له ژوورهوه بهرز بووهوه. وا قاسم گیانی دهرچوو.

ئه و مالهی که ههمیشه پر بوو له خوشی و خوشهویستی، ماتهمینی باللی بهسهردا کیشا، به رادهیه کاریان قورگی ههموانی گرتبوو.

یه کهم جار بوو که تیایدا پیغه مبه ری خوشه ویستمان تالی و ناخوشی جه رگ سووتان بچیژیت. فرمیسکی چاوانی مهلوتکه ی جگه رگوشه که ی ته پ کرد. نزیکی نیوه پو به دهسته

پیرۆزەكانى خۆى مندالله تاقانەكەى بە خاك سپارد.

پاش له دایك بوونی قاسم، ههموو كهس پیغهمبهری خوشهویستمانی به باوكی قاسم بانگ دهكرد. كاتیك به كولانهكانی مهككهدا هات و چوی دهكرد ئهوانهی كه دهیان ناسی پییان دهوت: "باوكی قاسم چونی؟"

پاش قاسم، دایکی ئیمانداران یه ککو و چوار کچی بو پیغهمبهری خوشهویستمان هینایه دونیاوه. پیشهوامان ناوی کچه کانی نا زوینه به روقیه، نوم که لسوم و فاتیمه. کوره کهی تریشی ناونا عبدالله. به لام تا کوتای تهمه نی هه ر به باوکی قاسم ده ناسرا.

* * *

تۆ دايكى منيت

پێغهمبهری ئازیز (دروودی خوای لێبێت) داوای له خاتوو خهدیجه کرد زهیدی بداتی. خاتوو خهدیجهش به خوٚشحالٚیهوه داواکاریهکهی جێبهجی کرد. پێغهمبهری ئازیزیش زهیدی ئازاد کرد.

زهیدی بچکوله زوّر دلخوش بوو به وه یه یه کیک له نه ندامانی خیّرانه که. خه دیجه ی دایکی نیمانداران زهیدی وه ک منداللی خوّی خوّش دهویست. بو ههر شویّنیک برو شتایه نهویشی له گهل خوّیدا دهبرد. به خواردنه به تامه کانی و به و دیاریانه ی بوّی ده کری دلخو شی ده کرد. زهید به ته واوی له گهلیاندا راهات، به راده یه که نهیده ویست هه رگیز له پیخه مبه ری خو شه ویستمان و خاتو و خه دیجه جیا بینته وه.

له يهكينك له وهرزه كانى حهجدا كۆمهلينك لهخزمه كانى زهيد

بهمهبهستی نهنجامدانی حهج هاتن بو مهککه. پیغهمبهری خوشهویستمان و خاتوو خهدیجه و زهیدیش لهوی بوون. یهکیک له خزمهکانی زهید، زهیدی ناسیهوه و چوو بولایان و پرسی:

- ئەي زەيد، من دەناسىتەرە؟
 - بەڭى دەتناسمەرە.
- باوکت حالمی پدریشانه... هدردهم نالهی دیت و ویللی تؤیه.

زمید به بیستنی ئهم وته یه دلّی زوّر تهنگ بوو. فرمیّسکه به خورهکانی روومه تیان ته رکرد و وتی:

- من دهزانم ئهوان بهدوامدا ده گهرین و خهمی منیانه، به لام پنیان بلّی با ئیتر خهم نهخون. من له شوینیکی ئهمیندام و له مالّی متمانه پیکراوترین کهسی مهککهدام.

گریان قور گی خاتوو خددیجدی گرتبوو، بدزور ئدم چدند وشدیدی پیوترا:

- زەيد، خۆ دەزانىت كە چىدى كۆيلە نىت. دەتوانىت خۆت بريارى خۆت بدەيت. بەھەرحاڵ، لە مانەوە ياخود لە رۆيشتندا سەربەستىت.

زهید به قولپدی گریانهوه رووی کرده سهروهرمان و خاتوو خددیجهو وتی:

- دايك و باوكى من ئيوهن.

پیاوه کان به سهرسامیه وه ته ماشایه کی یه کتریان کرد. یه کیکیان وتی:

- دمی باشه، مادمم خوّی نایهوینت، با زوری لینه کهین.

خاترو خدیجه وهکو دایکیک، هدرگیز ندیدهویست هیچ دایکیک تالی دووری رو لهکهی بچیژیت، بؤیه بهخزمهکانی زهیدی وت:

- ئەى ميوانانى مەككە! زەيد لاى ئىنمەيە. بىنگومان بن كە ئەومان لە منداللەكانى خۆمان جيانەكردووەتەوە. ھەر كاتىك دايك و باوكى بيانەويىت، دەتوانى بيبينىن. زەيد ھەركاتىك ويستى دەتوانىت بروات. تكايە ئەم شتانە بەدايك و باوكى رابگەيەنىن.

پاشان میوانه کان داوای مؤلهتیان کرد و رؤشتن.

دایکه خددیجهمان که سهیری به پنکهوتن و دوورکهوتنهوهی میوانهکانی کرد، رابردووی بیرکهوتهوه. کاتین له گهل پنههمبهرمان هاوسه رگیری نه کردبوو، مالیان له باخچهی ساوایان ده چوو. ههرده م پر بوو له مندال.

له روّژیکی ناوادا حاکمی کوری حیزام هاتبوو بو سهردانی و یرسیبووی:

- پوره خو شهویسته کهم، دهچم بو بازا پهیچ کاریکت نیه؟ خددیجه وتبووی:

- ئەگەر كۆيلەيەكى باشت دەستكەوت بۆم بكرە.

حاکمی کوری حیزام له گهرانهوهیدا زهیدی کوری حاریسی له گهل خویدا هینابووهوه که له بازار کریبووی. زهید، مندالیّکی تهمهن ههشت سالانی جوان بوو... ههر که بینبووی، یهکسهر

چووبووه دلیهوه. حهزرهتی خهدیجه وه ک مندالی خوّی تهماشای زمیدی دهکرد نه ک وه کویلهیه ک. دهستی بهسه ردا هیّنا و نیّوچهوانی ماچ دهکرد و له حالی دهپرسی. جاریّکیان و تهم وتویّژه لهنیّوانیاندا دروست بوو:

- چۆن كەوتىتە بازارى كۆيلەكانەو،؟

زهید به چاوی پر فرمیسکه وه دهستی به گیرانه وه کرد:

- روزین له گهل دایکمدا له مالین میوان بووین. در هاته سهر ماله که و منیان له دایکم جیاکردهوه. پاشان بردمیان بو بازار و و کویله منیان فروشت.

له زمیدی پرسی:

- دایکت خوش دهوینت؟

زهید فرمیسکه کانی سری و وه لامی دایهوه:

- ئەي چۆن خۆشم ناويىت؟

خاتوو خددیجه زور بدم وهلامه خدم دهخوات، مندالی بچووك نددهبوو له دایك و باوك جیابكریتهوه. دهبوو مندالهکه سپاردهی

خیزانه کهی بکاته وه، به لام نهیده توانی خیزانی نهم منداله بد فرزیته وه که دره کان له یه مهنه وه و فاندبوویان و هینابوویان بو بازاری کویله کانی مه ککه.

بۆيە خەدىجە يىپى وت:

- تق هیچ خهم مهخق. من دهبم بهدایکت و نهمانهش خوشك و برای تقن.

به دوورکهوتنهوه و له بهرچاو ونبوونی میوانهکان، ورده ورده نهم یادهوهرییانهش له هوٚشی خاتوو خهدیجه دوورکهوتنهوه. لهم ساته ناسکهدا له گهل زهیددا چاویان به چاوی یه کتر کهوت.بینی وا چاوانی زهید له خو شیدا دهبریسکینهوه.

* * *

ميوان

دهمهونیوه رو نه به دی کرد که به ره مالی پیغهمبه ری نازیزمان دهاتن. یه کیکیان باوکی و نهوی تریش مامی بوو.

زهید یه کسه ر رای کرد بۆ لای باوکی و دهستی ماچ کرد. باوهشیان بهیه کدا کرد و تا توانیان بۆنی یه کتریان هه لمژی. پیغه مبه ری خۆشه ویستمان به روویه کی خۆشه وه پیشوازی له میوانه کانی کرد. له رییه کی دووره وه هاتبوون و له ریگا چه ند روژیکیان پیچووبوو، هه ربویه زور هیلاك بوون.

خوانی میوانه کان ئاماده کرا. میوانه کان نهیانده زانی چوّن سوپاسی نهم میواندارییه بکهن. رووخوّشی پینعه مبهرمان و

خزمه ته جوانه که ی خاتوو خه دیجه، وای کرد ههر زوو بکرینه وه و ئامانجی گهشته که یان ئاشکرا بکهن. حاریس به زمانیکی پر به زهیی باوکانه وه وتی:

- لهبهر زهیدی کورِم هاتوومه ته بهردهرگاتان. ههندینك دلّتان نهرم بکهن بهرامبهرمان، با نرخه کهی بدهین و کورِه کهمان ببهینه وه.

پنغهمبهری خوشهویستمان به باوکی زهیدی وت:

- لهو باوه وهدا نیم تهنها به دانه وهی نرخه کهی وزگارتان بیّت. ده لیّن چی ئه گهر ههول بدهین به شتی تر چاره سهری نهمه

بكەين؟

- مەبەستتان چيە؟
- با بانگی زهید بکهین و گوی له بریاری خوّی بگرین. نه گهر ویستی له گه لتاندا بگه رینته وه، نه وا پیویست به پاره ناکات و ده توانن له گه ل خوتاندا بیبه نه وه. به لام نه گه ر بیه وینت لیره بمینیته وه، نه وا نه وه من هه لبژیریت به هیچی ناگور مه وه.

پاش ئهم وه لامه باوك و مامى زهيد وايانزانى كه ئيتر تهواو ويسته كهيان هاتووه ته جين. تهماشايه كى يه كيان كرد و به رووى يه كتردا خهنده يه كيان نواند.

مامي زهيد وتي:

- رێگايهکی زۆر گونجاوه.

پێغهمبهرمان (دروودی خوای لێبێِت) بانگی زهیدی کرد و وتی:

- زهید، باوکت و مامت هاتوون له گه ل خوّیاندا بتبهنهوه. نه وا نیّستا کاتی جیابوونهوهیه. به لام بریاری روّشتن یا مانهوه ت له ده ستی خوّتدایه. خوّت من ده ناسیت و ده زانیت چهنده سوّز و به زهییم به رامبه رت ههیه... جا ئه گه رییت خوّشه، نه وا من هم لْبریّره و لیّره بمیّنه رهوه، نه گه ریش ده ته ویّت له گه ل باوکتدا برو! بریاری خوّت بده.

ههموویان تهماشای زهیدیان کرد. زهید بهشیّوهیه کی زوّر لهسه رخوّ و بهشیّوازیّك که زوّر له تهمهنی خوّی گهورهتر بوو، وتی: - من ناتوانم له تو جياببمهوه.

حاریس و که عبی برای بروایان به گوینی خویان نهده کرد. له جینی خویان سربوون. پاش چهند ساتیک واق ورمان، حاریس به زهیدی وت:

- ئەوە تۆ دەڭيىت چى كورى شىرىنم؟ من باوكى تۆم...
 - بەلىخ، راستە تۆ باوكمىت، بەلام...
- وەرەوە ھۆش خۆت كورەكەم! تۆ لێرە كۆيلەيت. ئەگەر لەگەڵ ئێمە بێيت بە سەربەستى ژيان بەسەردەبەيت!
 - بابه، من ههميشه ليره سهربهست بووم...
- ئەى تۆيان وەك كۆيلە نەفرۆشت؟ ئەمان تۆيان بەپارە نەكرى؟
- ئەوانەى دەيلْييت ھەموو راستن، بەلام ھەر لە يەكەم رۆژەوە منيان وەك كۆيلە تەماشا نەكردووە. من ھەر بە تەنھا خۆم دەچمە دەرەوە و دەسووريمەوە. ئارامىيەكى وەھام ليرە بۆ دەستەبەر كرا كە ھەرگيز لاى ئيوە نەمدىبوو.

باوکی و مامی بهبیستنی نهمه رهنگیان زهرد ههلگهرا. له توورهییدا ددانیان جیر دهکردهوه و ههلدهلهرزین. بزیه زمید بز دواجار بهچاوی پر فرمیسك و دهنگیکی پرشهرم و ریزهوه وتی:

- ئيتر باوكم موحهممد و دايكم خدديجديد.

ثهم قسانه بهتهواوی پهریشانی کردن. له بهردهم ئهم بریارهی زمیددا بیدهنگ بوون. زمید وه فای خوّی پیشانی خاتوو خهدیجه و

پیفه مبه رمان دا. هیچ خراپه یه کی لهوه دا نه دهبینی که به رامبه ر نهو خوشه ویستی و ریزهی نه وان ببیت به مندالیان.

حاریس، نهیدهتوانی بهرگهی ئهو پهیوهستیهی زهید به پیغهمبهرمان و خاتوو خهدیجهوه بگریّت و وتی:

- مادهم ئەوەندە ئىروەى خۇش دەرىت، با لاتان بمىنىيتەوە.

زەيد، لەخۇشياندا ھاوارى كرد.

پيغهمبهرمان له بهردهم ههموو ئامادهبوواندا وتي:

- هدمووتان شاهید بن، ئهوه لهمهودوا زهید کور و میراتگری منه.

بهم وتهیه بن ههمووانی دووپات کردهوه که ئیتر زهید نهك کۆیلهی نییه، بهلکو کوری خزیهتی.

* * *

پەيۋەي ئاسمانى

خاتوو خهدیجه بووبوو به پهنجا و پینج ساڵ و پیغهمبهرمان (دروودی خوای لیبینت) بووبوو به چل ساڵ. بوماوهی پازده ساڵ بوو هاوسهری یه کتر بوون. خوٚشهویستیی نیوانیان له یه کهم روزی هاوسهرگیریانهوه هیچ کهمی نه کردبوو، بگره روز له دوای روز زیادی ده کرد.

رۆژىنك بىغەمبەرمان خەونىكى جياوازى بىنى. ئەمەى بۆ خىزانە خۆشەويستەكەى گىرايەوە:

- له بنمیچی ژوورهکه دا کونیک کرایه وه و پهیژهیه کی لیّوه هاته ژوور. دوو پیاو به پهیژهکه دا هاتنه خواره وه، به لام له و کاته دا من زمانم بهسترا و هیچم پینه و ترا. یه کیّکیان هات، یه که مجار پهراسوویه کمی ده رهیّنا و پاشان لیّیه وه دلّمی ده رهیّنا. رووی کرده نهوه ی ته نیشتی و پیّی وت: "بنواره، دلّی نهم مروّقه چاکه چهنده جوانه!" نینجا دلّیان شوّردم و پاکیان کرده وه. له کوّتاییشدا دلّیان خستمه وه جیّی خوّی پاشان پهراسوومیان دانایه وه. ئینجا دلّیان بهراسوومیان دانایه وه. ئینجا ولی و پهیژه که دا سهر که و تنه و پهیژه که شیان

له گهڵ خوّیاندا برد، پاش روٚشتنیشیان، بنمیچی ژوورهکه وهکو جارانی لیّهاتهوه.

خاتوو خهدیجه به وردی گوینی له ههموو ورده کارییه کانی خهونه که ی پیغهمبهری خوا گرت، پاشان پینی وت:

- مژدهت لیبیت! خوای گهوره کاری خیری گهورهی بو ئاماده کردوویت.

پاش ماوهیه خاتوو خهدیجه له گهڵ خهونی لهم چهشنه راهات. بیری ده کردهوه که بهم نزیکانه سهروهرمان مزگینی پیغهمبهرایه تی پیدهدریت.

لهم کاتانه دا پیخه مبه رمان په رستشه کانی زورتر کردبوو. زور دلته نگی ئه وه بوو که که عبه پربووه له بت. جارجار ده چووه چیای نوور و له ئه شکه وتی حیرا عیبا ده تی ده کرد.

خوای گهوره شهرمهزارت ناکات

کاتی ئیواره بوو. خاتوو خددیجه خدوی لیندده کدوت. له ناو جیدگه که یدا هدر ثدمدیو و تدودیوی ده کرد. تدنها کدمیک خدوی دهات. هدر که چاوی داخست ید کسدر له دهرگای مال درا. شدم شیره له دهرگادانه له هی پیغدمبدر ده چوو.

خاتوو خهدیجه بو ساتیک وای زانی خهون دهبینیت. به لام به بیستنهوهی دهنگی تهقهی دهرگاکه به هینواشی ههستا و بهرهو دهرگاکه رو شت. که گهشته دهرگا، بونیکی وا خوش هاته بهرلووتی، له ژیانیدا بونی وا خوشی ههست پینه کردبوو. که گهشته لای دهرگاکه پرسی:

- كٽيه ئهوه؟

نهوهی وه لامی دایهوه پینهمبهرمان بوو. بزیه خاتوو خهدیجهش یه کسه ده ده گاکهی کردهوه. به بینینی پینهمبهری خوا زهردهخهنهیه کی شیرین سهرتاپای روخساری داگرت و سلاویان لهیه کتری کرد. پینهمبهری نازیز له حاله تینکدا بوو که به ده گمهن لینی به دی ده کرا. به چاویدا دیار بوو که له بیر کردنه وه یه کی قوولدایه، وادیار بوو کیشه یه کی ههیه.

خەدىجە وتى:

- خۆشەرىستم، باش نايەيتە پيش چاوم.

پیغهمبه رمان به ده نگه نه رم و نیانه کهی دهستی کرد به گیرانه وه:

- ئەمرۆ كە گەشتمە نيوان سەفا و مەروە گويىم لە دەنگىك بوو وتى: "ئەى محمد تۆ نيردراوى خواى گەورەيت و منيش جويرەئيلم." دەنگەكە لە ئاسمانەوە دەھات. كە سەرم بەرز كردەوە شيوەى مرۆۋىكىم بەدى كرد. منيش تا ديارنەمانى، لە شويىنى خۆم نەجولام.

پنغهمبهرمان دهترسا ئهوهی که پنشچاوی کهوتووه شهیتان یان جنو که بنت، وتی:

- دەترسم جنۆكەكان بىمكەن بەجادوگەر. بەلام مىن حەزم نە لە جادوگەرەكانە نە لە بتەكان.

خاتوو خەدىجە زەردەخەنەيەكى كرد و وتى:

-مهترسه نهى موحهممهد! من له دهموچاوتدا نووريك دهبينم كه تا ئيستا نهمبينيوه. پینه مبهرمان (دروودی خوای لهسهر بینت) وهك دووپاتکردنه وه یه کمی قسه کانی خاتوو خه دیجه، وتی:

- ئەی خەدىجە، گويىم لە ھەندىك دەنگە و جار جار رووناكى دەبىنىم. تا گەشتمە ئىرە ھەر گويىم لە سەلام بوو. لەكاتىكدا چواردەورم جگە لە دار و بەرد ھىچى ترى لىنەبوو.

خاتوو خددیجه که بینی ترسهکدی سدرودرمان بدردهوامه ویستی دلندوایی بداندوه و وتی:

- خوای گهوره ههرگیز شهرمهزارت ناکات. چونکه تو به باشی هه لسوکهوت له گه ل خزمه کانتدا ده کهیت، به ده م بی چاره کانه وه ده رویت، یارمه تی که مده رامه ته کان ده دهیت، ده ستی زولم لینکراوه کان ده گریت، ریز له میوان ده گریت و چاودیری نه و که سانه ده که یت که له رینگای راستدا توشی به لا بوون.

تۆيت پيغهمبهرى چاوەروانكراو

پاکی و جوانی ئاسمان و فراوانی بیابان و بیده نگی حیرا دلّی پینه مبه رمانی ده هینایه جوش و له ناخیشیدا ده نگیک به رهو ئه وی پالی پیوه ده نا. دهستی به سهر منداله کانیدا هینا، که به "نووری چاوانم" بانگی ده کردن، پاشان ماچی کردن و که و ته پین

خيزانه کهي، تا له چاوان ون بوو، چاوديرييان کرد.

خاتوو خددیجه، روّژیکی ناخوشی له دووریی هاوسهره خوشهویسته کهی به سهربرد. نیّواره داهات و تاریکی ئاسوّی گرت. کاتیّك ورد و درشتی گیانه وهرانیش به رهو لانه کانیان گهرانه وه، خاتوو خددیجه دهرگاکانی داخست و دهستی کرد به قسه و گالته له گهل منداله کانیدا. پاشان چووه سهر جیّگه کهی، به لام هیچ خهو نده چووه چاوانی. تا روّژ بووه وه ناو جیّگه کهیدا هدر نهمدیو و نهودیوی ده کرد.

هدر که یهکهم تروسکایی روز لهناسوی مهککهدا دهرکهوت، زور به هیمنی و لهسهرخو له دهرگای مال درا. ههموو یهکسهر بیدهنگ بوون و سهیری روخساری یهکتریان کرد. یهکیکیان وتی:

- ئەرە بابەيە.

يەكىكى تريان وتى:

- بەڭى، دڭنيام ئەوە.

کهس له و باوه پرهدا نه بوو که بابیان ئه مروّ بگه پریّته وه. خاتوو خه دیجه له جیّگه ی خوّی ده په پی یه ی دوو کردن، بگره بینه وه ی پرسیّت "کیّیه نه وه؟" ده رگاکه ی کرده وه. به بینینی هاوسه ره شیرینه که ی، دلّی زوّر خوّش بوو. به لام نهم جاره یان حالیّکی زوّر جیاوازی تیّدا به دی ده کرا. خاتوو خه دیجه بوّ چه ند ساتیک له جیّی خوّی سربوو. پینه مه مه ری خوا هه لده له رزی. هه رکه هاته ژووره و و تی:

- داميۆشن.

خاتوو خددیجه زور به هدستیاری و به پدله داواکارییدکدی جیبه جی کرد و وتی:

- دایك و باوكم به قوربانت بنت خوشهویستم.

پێغەمبەر جارێكى تر وتيبەوە:

- داميۆشن.

خاتوو خهدیجه لای سهری هاوسهره کهیهوه به بیدهنگی چاوه پنی ده کرد. پاش رهوانه وهی ترس و دله راوکیکه ی پیغه مبهر، خاتوو خهدیجه له هوکاری نهم حالهی میرده کهی پرسی:

پێغهمبهری خواش (دروودی خوای لێبێت) وتی:

- کاتیک له ناو نهشکه و ته که دا به په رستشه وه سه رقال بووم، له ناکاو نهشکه و ته که پر بوو له نوور. مرو قیکی زور جوانم بینی که جلوبه رگیکی زور جوانی له به ردابو و بینی خوشی لیوه ده هات. پی و تم "بخوینه" منیش و تم "من خوینده و اریه!" له پاش نهم وه لامه له باوه شی گرتم و توند گوشیمی، به پاده یه و امزانی ده مرم. دیسان و تم "خوینده و اریم نیه". نه ویش جاریکی تر له باوه شی گرتم و توند گوشیمی و دیسان فه رمانی خوینده و هی پیکردم. منیش هه مان وه لامم دایه وه. پاش نه مه بو جاری سییه مگوشیمی نینجا به ری دام و و تی:

"نهی محمد بخوینه به ناوی پهروهردگارتهوه که ههموو شتیکی درووست کردووه. مروّقی دروست کردووه له پارچهیهك خوین، بخوینه پهروهردگاری توّ (له ههموو کهس) بهخشنده تره. نهوه ی که مروّقی فیری نووسین کردووه به قه لهم. مروّقی شاره زا

کردووه بهو شتانهی که نهیدهزانی. " (العلق: ۱-۵)

منیش قسه کانی ئهوم دووباره کردهوه، پاشان دیار نهما.

خاتوو خددیجه پاش ئدوهی به دل گوینی له پیغهمبهرمان راگرت، وتی:

- مژدهت لیّبینت! به لام ناممان ههرگیز نهو پله و پایه یه تله دهست مهده. سویند ده خوّم که توّ پیغه مبه ری چاوه روانکراوی نهم نومه ته یت. به لام بوّ زیاتر دلنیایی ده چم له وه ره قه ی کوره مامم ده پرسم بزانم چی ده لیّت.

دهست بهجی چووه لای وهرهقهی کوری نهوفهل. دانه دانه باسی نهو شتانهی بو کرد که بهسهر پینهمبهرماندا هاتبوو. وهرهقه به بیستنی نهم وتانه زور خوش حال بوو و وتی:

- ئەو پىغەمبەرە. برۆ مى دەي پىبدە.

پاشان وتی که دهیهویت پیغهمبهرمان ببینیت، بویه له بهردهم که عبه بهیهك گهیشتن و وهرهقه وتی:

- ئەو شتانەي كە بىنيوتە و بىستووتە دووبارە بۆم باسكەوه.

سەروەرمان لە سەرەتاوە تا كۆتايى ھەموو شتێكى بۆ گێرايەوە.

وهرهقه دوای ئهوهی گوینی له قسه کانی گرت، رهنگی گورا. ئهوهنده به جوش و خروش بوو، نهیده توانی له جینی خوی بوهستیت. کاتیک پیغه مبه رمان قسه ی ده کرد هه رده یوت "سبحان الله، سبحان لله" له کوتاییدا وتی:

- ئەوەى ھاتووە بۆلات جوبرەئىلە، فرىشتەى سرووش. ھەر ھەمان ئەو فرىشتەيەيە كە بۆلاى موسا و عىسا ھاتووە (سەلامى خوايان لەسەربىت). سوينىد دەخۆم كە تۆ ئەو كۆتا پىغەمبەرەيت كە لە ئىنجىلدا باس كراوە. ياشان بىدەنىگ بوو.

خاتوو خددیجه چاوهکانی دهبریسکاندوه و وهك موّمیّك پرشنگیان دهدایدوه. چی هدبوو لدوه گدورهتر که ببیّت به خیّزانی پیخدمبدریّك؟

وهرهقه به چاوی پر فرمیسکه وه بهرده وام بوو له قسه کانی:

- خۆزگە منیش گەنج بوومایه تا كاتنك گەلەكەت لەم ناوه دەرتدەكەن، لەگەڭت بوومايە.

ئهم وتانه خاتوو خهدیجهیان له شویّنی خوّی سر کرد. پیّغهمبهری خوّشهویستمان ههر توانی ئهوهنده بیرسیّت:

- من له مه ککه دهرده کریم؟

وهرهقه به متمانه بهخوبوونهوه وتي:

- به لنی، تو به تاوانی درو تو مه تبار ده کهن. نازار و نه شکه نجه ده ده ده و له مال و حالی خوت ده رت ده کهن. له مانه خرابتر، له گه لت ده جه نگین. چونکه هه موو پیغه مبه ریك رووبه رووی زولمی گه له کهی بووه ته وه.

جا كي گوي له من دهگريت!

پیّفه مبه رمان (دروودی خوای لیّبیّت) که فه رمانی "بخویّنه"ی پیّکرابوو، زوو زوو ده چووه چیای نوور. هه موو روّژیّك له ئه شکه و تی حیرادا چاوه ریّی جوبره ئیلی ده کرد. خاتوو خه دیجه ش هیّنده ی پیّغه مبه رمان ئارامی لیّبرابوو.

چەندىن رۆژيان بە ئومىندى ئەوھوە بەسەر دەبرد كە مۇدەيەكى تازەيان بۆ بىت. ئەمە چل رۆژى تەواوى خاياند. لە ئىزارەى چلەمىن رۆژدا كاتىنك پىغەمبەرمان لە چياى نوورەوە بەرەو مالەوە دەگەرايەوە، لە دۆلەكەدا گوينى لە دەنگىنك بوو. ئەم دەنگە ناسراو بوو، پىشتر چەند جارىنك گويىبىستى بووبوو.

که سهری بهرز کرده وه جوبره نیلی بینی که به باله کانی باوه شی کردبوو به ناسوّدا. دیمه نیّکی زوّر جوان بوو. فریشته که له سهر کورسیه کی بی ویّنه له نیّوان ئاسمان و زهویدا دانیشتبوو. که نهم دیمه نه سهرسور هیّنه رهی بینی ههستی به قورسایی گهردوون کرد لهسهر شانه کانی. له جیّی خوّی له هوّش چوو. که هوّشی هاته وه سه رخوّی به رهو ماله وه به ریّکه وت.

له رینگادا روویهرووی چهند شتیکی سهیر بوویهوه. چیا و بهرد و درهختهکان دهیانوت:

- سەلاموعەلەپك ئەي يىغەمبەرى خوا.

وهك ئهوه وابوو ههموو گهردوون پيرۆزبايى ليبكات. كه گهرايهوه مالهوه له ژير كاريگهرى ئهو رووداوانهدا بوو قسمى بۆنهدهكرا.

خاتوو خەدىجە كە چاوەرىنى مۇدەيەك بوو لە سەروەرمان، بە بىنىنى ئەو لەم حاللەتەدا راچلەكى. لە زارى پىرۆزى پىغەمبەرمانەوە ئەمەى بىست:

- دامپۆشن.

خاتوو خەدىجە زۆر جوان لاشەى پىرۆزى پىغەمبەرمانى داپۆشى.

پینه مبه رمان پالی به خاتوو خه دیجه وه دایه وه و نه ویش نه ژنزی کرد به سه رین بزی. پینه مبه رمان له نیوان خه و و به ناگاییدا بوو. پاش که میک عه ره قه ی شه ونم ناسا دلزیه دلزیه که و ته خواره وه . خاتوو خه دیجه له وه ده ترسا که توشی نه خزشیه ک

بووبیّت. پیّغه مبه رمان (دروودی خوای لهسه ربیّت) به دهم وتنی: "الله اکبر "هوه خهبه ری بووهوه. خاتوو خه دیجه نهیده زانی که چی روویداوه.

جوبرەئىل ئەم ئايەتانەي بۆ پىغەمبەرمان خوينندەوه:

"نهی نهو کهسهی که خوّت پنچاوهتهوه. ههسته خهلکی بندار بکهرهوه. وه پهروهردگارت به گهوره بگره. وه پوّشاکت پاك رابگره." (المدثر : ۱-۱)

ههم پیغهمبهرمان و ههمیش خاتوو خهدیجه دهیانزانی که ئهمه سرووشه. ئهم جاره پیغهمبهرمان وه ک یه کهم جار که سرووشی بو هات نهترسا. به لام قورسایی سرووشه که لهسهر شانی بوو. سهری به رز کرده وه و به خاتوو خهدیجه وت:

- خددیجه، ئیتر وهستان نییه بق من. جوبرهئیل داوای لیکردم که مرقه کان ناگادار بکهمهوه و بانگهیشتیان بکهم بق خواپدرستی. به لام ناخر کی گوی له من ده گرینت؟

خاتوو خەدىجە بى دوودلى وتى:

- من گوینت لی ده گرم نهی موحه ممهد! من یه که م که ساده و دهیننم به و شتانه ی تو ده یلینت. پاشان هه ردووکیان پیکه وه شایه تمانیان هینا.

بهم شیّوهیه خاتوو خددیجه پلهی شدره فی یه کهم موسولمانی پی به خشرا.

پاش ئەوەى سرووش دەستى كردەوە بە ھاتن بۆى، زوو زوو سەردانى چياى نوورى دەكرد. پېغەمبەرمان ھەندېك رۆژ

درهنگ دههاتهوه بۆمالهوه. خاتوو خهدیجه ههندیک خواردن و شتی لهگهل خوی دهبرد و دهکهوته ری بۆ لای. له یهکیک لهم رۆژانهدا جوبرهئیل به پیغهمبهری وت:

- ئەوە خەدىجەيە، بەرەو لاى تۆ دېت. دەفرىكى پىيە خواردن و خواردندوەى تىدايە. كە گەشتە ئىرە سەلامى خواى گەورە و منى پىنېگەيەنە. ھەروەھا مزگىنى كۆشكىكى يىبدە لە بەھەشتدا.

کاتیک خاتوو خددیجه گدیشت، پیغهمبدرمان (دروودی خوای لهسدر بیّت) سدلامه کهی جوبره ئیلی پیّراگدیاند. خاتوو خددیجه وتی:

- بینگومان سه لامی خوای گهورهیه و سلاو بیت له جوبرهئیل. ههروهها سه لام و میهرهبانی خوای گهوره لهسهر تق بیت. جگه له شهیتان سلاو له ههموو ئهو شتانهی گوییان لیمانه.

* * *

لههمموو شتيكدا نهو يهكهم كهس بوو

ئیتر سرووش به ئاشکرا بۆ نیردراوی خوای گهوره دههات. رۆژیک له دۆلیکی لای سهرووی مهککهوه جوبرهئیل گۆچانهکهی دا به زهویدا و له ژیر گۆچانهکهیهوه ئاو ههلقولاً. پیغهمبهری ئازیزیش بهسهرسامییهوه تهماشای دهکرد.

جوبرهنیل یه کهم جار له ناوه که تا نهنیشکی شوّرد و ناوی لهدهم و لوتی وهردا. دهستی ته پکرد و هیّنای به سهر و پشتی گویّیدا. له کوّتاییدا تا قوله پیّی قاچی شوّرد. پیّغهمبهری خوّشه ویستیشمان نه و کردارانهی نهوی دووباره کردهوه. بهم شیّوهیه یه کهم ده ستنویّری هه لگرت.

پینه مبهرمان پاش نه وه دهستنویژی هه لگرت، له گه ل جوبره نیل به یه که وه دوو رکات نویژیان کرد. روخساری سه روه رمان زهرده خه نه ی تیکه و تبوو. نه و په رستشه ی که به تاسه وه چاوه رییان ده کرد له لایه ن خوای گه وره وه دابه زی. به دلیکی پر باوه پ و خو شیه وه به ره و مال که و ته ری دهستبه جی نه و شتانه ی به سه ریدا ها تبوو بو خاتو و خه دیجه ی گیر ایه وه. پاشان بردیه لای ناویک و به و شیره یه یه هم لگرت و به یه که وه نویژیان کرد.

قسهكردن لهكهن جويرهنيل

خاتوو خددیجه کهسیّك بوو له هدموو کهس زیاتر له سهروهرمان تیده گهیشت، تهنها سهرنج و شیّوازی وهستانی سهروهرمان بهس بوو بو نهوهی خاتوو خددیجه لیّی تیّبگات. نهو روّژانهی که خدمبار بوو، دلّنهوایی ده کرد و نهو کاتانهی که دلّخوش بوو، هاوبهشی خوّشیه کهی ده کرد. کاتیّك مروّقه کان پیّغه مبهرمانیان بیّزارده کرد، نهو لای خاتوو خددیجه ده حدوایه وه.

لهو روز انه دا که سرووش به ناشکرا بو پیخه مبه رمان ده هات، بینباوه ران ده یانوت ئه وه فریشته نیه به لکو شهیتانه که بولای دینت. سهروه رمان لهم قسه یه ده ترسا. روز یک که پیخه مبه رمان گوینبیستی هه مان سوکایه تی پیکردن بوو به خه مباریه وه گه رایه وه

بن مال و ههموو شتیکی بن خاتوو خهدیجه گیرایهوه. خاتوو خهدیجه دلنیابوو لهوهی نهوهی که دیت جوبره نیله بنیه وتی:

- ئەم جارە كە جوبرەئىل ھات دەتوانىت پىم بلىيت؟

پێغهمبهرمان (دروودی خوای لهسهر بێت) فهرمووی:

- بەلىخ.

خاتوو خەدىجە تايبەتمەندىەكانى جوبرەئىل لە زاناى مەسىحى وەرەقەى كورى نەوفەلەوە فۆربووبوو. ئەو دەيزانى كە جگە لە پۆھەمبەر كەس جويرەئىل نابىنىت. لەبەر ئەم ھۆيە بوو ئەم داوايەى لەسەروەرمان كرد.

که جوبرهئیل هات، پینهمبهرمان ههواللی پیدا. خاتوو خهدیجه وتی:

- لەسەر ئەم ئەژنۆيەم دادەنىشى؟

که داواکاریه که ی بهجینهینا دیسان پرسی:

- ئىستاش دەيبىنىت؟

وه لامی "به لیّ "ی و هرگرت پاشان داوای لیّکرد که له سه ر ئه ژنو که ی تری دانیشیّت. که سه روه رمان دانیشت دیسان هه مان پرسیاری لیّکرده و و هه مان وه لامی و هرگرت. پاشان خاتوو خه دیجه هه ندی ک سه رپوشه که ی لادا و پرسی:

- ئىستاش دەيبىنىت؟

ئەم جارە وەلامى سەروەرمان گۆرا و وتى:

- نەخێر ئەى خەدىجە! ئىتر نايبىنم.

خاتوو خدديجه وتى:

- مژدهت لیبیت، دلنیا به نهوه فریشتهیه و شهیتان نیه. چونکه ههستی شهرم کردن لای شهیتان نیه. نهگهر شهیتان بوایه که سهریو شهکهم لادا شهرمی نهدهکرد و ئیرهی بهجی نهدههشت.

پنغهمبهری خوشهویستیشمان جاریکی دیکه بهدلنهواییهکهی ئهو ئاسوده بوو.

* * *

پیشبرکیی نهخوبوردهیی

پیغهمبهرمان (دروودی خوای لیبیت) بهدریژایی سی سال بهردهوام بوو له بانگهیشتکردنی نهینیی خهلکی بو سهر ئاینی ئیسلام. لهم سهرده مهدا گهوره ترین یاریده ده ری نهو خاتوو خدیجه بوو. خاتوونی مهزن بو نهوهی ئیسلام بچیته دلی خهلکیه وه لهخوبورده یی زوری ده کرد. ئایینه که مانی بو ژنان باس ده کرد و به دهستی خوی خوانی بو خهلکی ناماده ده کرد. بوو به هو کاری موسولمان بوونی زور که س. له ژنه کاندا خاتوو خهدیجه و له پیاوه کاندا ئهبویه کر ههروه ک نهوه ی پیشبر کی له لهخوبورده ییدا نه نجام بده ن، تا وای لیهات ئیسلام له ناو خهلکی مهککه دا باس ده کرا.

رفرژ له دوای رفرژ یه یه یه و دوو دوو ژمارهی موسولمانه کان زیادی ده کرد. له کوتایی سالمی شهشه مدا ژماره یان گهیشته چل که س. به موسولمان بوونی عومه رکه س نه ما له مه ککه ناینی نیسلامی نه بیستبیت. له سووچیکه وه نه بوبه کر و له سووچیکی تره وه زهید و له لایه ک عوسمان ده ستیان کرد به بانگهیشتکردنی خه لک بوسه رئایینی ئیسلام.

بیباوه پره کان که ترسی نه وه یان هه بوو هیزی موسولمانه کان زیاتر بیت ده ستیان کرد به نازاردانیان. تا ده هات نازاردانه کانیان زیاتر ده کرد. نه بوتالیب که بینی بیباوه پره کانی قو پره یش چی ده که ن، پیاوانی عه شیره تی به نی هاشم و براکانی خوّی کوّکرده و و ویستی پاریز گاریان لیبکات. نهم دوو تیره داواکاریه که ی نه بوتالیبیان په سه ند کرد و چوونه لای.

بیّباوه ران که نهم هه واله یان بیست، دهست به جیّ که و تنه خوّیان و نه وانیش له گه ل یه کوبوونه و بریاریاندا که موسولمانه کان داببرن له هه مو ما فه کانی ژیان. نه و خالانه ی که له کوبوونه وه که دا له سه ری ریّککه و تبوون له سه ریانه که له کوبوونه وه که دا له سه ری ریّککه و تبوون له سه ریانه کانی زور قورس بوون. پینه مه مرمان که نه مه ی بیست زور خه مبار بوو. به م بریاره ی بینه و بینه و توره یش نه بوتالیبی مامی پینه مه می بینه هینده ی موسولمانه کان خه مباربوو. هه روه ها نه وه ی بیری بینه و بیری بینه و نوسراوه ی به که عبه دا هه لیانواسیوه بینه ایده که نه و نوسراوه ی به که عبه دا هه لیانواسیوه که نه و نوسراوه ی به که عبه دا هه لیانواسیوه که نه و نوسراوه ی بینه نه ده ی که به زمییان به مروقه بیتا وانه کاندا بیته و و گوی له که سانی که به زمییان به مروقه بیتا وانه کاندا بیته و و گوی له که سانی

گیرهشیوین نه گرن و رهچاوی پهیوهندی خزمایه تی و دوستایه تی بکهن و ناشتی خوازین.

بهدریژایی سی سالی نهم دابرینه بهردهوام چاودیری موسولمانه کانیان ده کرد. بیباوه په کان رینگای بازا پو دو کانه کانیان له سهریان داخستبوو. پیگربوون لهوهی نهو خواردن و خواردنه وانهی دهاته مه ککه بگاته نه و شوینانهی موسولمانه کانی لی ده ژیان. وه له هه موو ما فیکی ژیان بی به ش کرابوون.

دەنگى گريانى مندالله برسييهكان زۆر لهدوورەوه دەبيسترا. موسوللمانهكان تەنها له وەرزى حهجدا دەيانتوانى لهو شيوەى پهنايان بۆ بردبوو دەربچن و كەلوپەلى پيويست بكړن. نهو كاتەش ئەبو لەھەب به بازرگانهكانى دەوت:

- ئەى بازرگانەكان، نرخىكى زۆر لە ھاورىكانى موحەممەد داوابكەن و رى مەدەن ھىچ شتىكتان لىبكرن.

ههموو کهس له ئهبولهههب دهترسا. کهس نهیدهویرا لهقسهی دهربچیّت. زوّر باش دهیانزانی ئهگهر به قسهی نهکهن توشی چی دهبن. بوّیه بازرگانهکان نرخهکانیان چهند قات زیاد دهکرد و موسولمانهکان نهیاندهتوانی هیچ بوّ مندالله چاو به فرمیّسکهکانیان بکرن و به دهستی بهتال دهگهرانهوه مالهوه.

خاتوو خەدىجە بەدرىرايى دابرىنەكە ھەموو سامانەكەى لە پىناوى موسولمانەكاندا خەرج كرد. كە ھەموو شتىكى تەواو بوو، ئەوىش وەك ھەموان دەردى نەبوونى چەشت. كاتىك خزمەكانى ئەم ھەواللەيان بىست، بەنھىنى يارمەتيان دەدا. رۆژىك حاكمى برازاى ھەندىك گەنمى ئامادەكرد، تا بىگەيەنىتە دەستى خاتوو خهدیجه. پیش نهوهی بگاته نهو شیوهی موسولمانه کانی لیبوو نموجههل ریکای لیکرت و هاواری کرد:

- كەواتە تۆ خواردن بۆ نەوەكانى ھاشم دەبەيت.

حاکم سهری لیشینوا. ئهبو جههل ههم هاواری دهکرد ههم سهرزهنشتی دهکرد، زور تورهبوو. حاکم رهنگی زهرد ههلگهرا. بیباوهرهکان له دهوریان کوبوونهوه، لهوه دهترسا که بیکوژن.

ئەبو جەھل وتى:

- تا من لیره بم، نه دهتوانی بچیته پیشهوه نه دهتوانی خواردن ببهیت! له ههموو مهککهدا ریسوات دهکهم.

لهم كاته دا هيشام هاته لايان و نهبوجه هل وتى:

- خواردن دهبات بۆنەوەكانى ھاشم.

هیشام بهتورهییهوه وتی:

تن چۆن رېنگرى له كەسىنك دەكەيت كە خواردن دەبات بۆ پوورى خۆى.

پاشان بەرەقى وتى:

- لهسهر رینگای ئهم پیاوه لاچو با بروات بو نهو شوینهی دهیهویت.

ئەبوجەھل بەردەوام بوو لە كەللەر،قى و مۆڭەتى نەدا بە حاكم و سەرەراى ئەمەش ھەر سەرزەنشتى دەكرد. بەلام ھىشام چىتر نەيتوانى لە بەرامبەر ئەو دىمەنەدا خۆى رابگريت.

بۆيە بەدەوروبەرى خۆيدا چاوى گێړا و ئێسكى چەناكەي

حوشتریّکی دو زییهوه و بهتوندی کیشای بهسهر نهبو جههلدا. نهو پیاوهی که تا ماوهیه که لهمهو پیش خوّی توره دهکرد نیستا لهسهر زهوی دهتلایهوه. هیشام هیّندهی لیّدا وای لیّهات نهیدهتوانی سهیری نهوانه بکات که له چواردهوریان کوّبووبوونهوه.

له کاتیکدا که بیباوه پان بهرده وام بوون له نازاردانی موسولمانه کان، نهو رینکه و تننامه یه یه دیواری که عبه دا هه لیانواسیبو و مزرانه خواردی. له ناو نهو رسته یه دا که نوسرابوو "خودایه، به ناوی تو وه دهست پیده که م" وشعی "خوا" هیچی

لینه کرابوو. نهمه سهرنجی ههموویانی راکیشا و نهبوتالیب لهمهوه توانای دایه بهرخوی و هاواری کرد:

- هیشتا ههستتان به زولم و خراپه کاریه کانتان نه کردووه؟

لهدوای ئهم رووداوه به یارمهتی ههندینك بیّباوهری بهبهزهیی كوّتاییان بهدابرینه که هیّنا.

بهدریزایی نهم دابرینه سی سالییه، خاتوو خهدیجه که بهده ولهمهندی ناوبانگی ده رکردبوو، ههرچیه کی همبوو له پیناوی موسولمانه کاندا به خشی، تا کار گهیشته نهوهی نهم مروقه ده ولهمهند و خانه دانه ناتاجی تهنها فهردهیه ک گهنم بوو. خزم و نزیکه کانی بهم حالهی زور خهمبارده بوون. به لام به لای نهوه و هیچ شیک لهوه خوشتر نه بوو که لای پیغه مبه رمان بمینیته وه و هاوکاری بکات.

非 柴 米

سائی ماتهمینی

ساله کانی دابرین زور ئازاری خاتوو خهدیجهیان دا. به هوی نه خوشیه کانیه وه زور لاوازبوو، تا له جینگه دا خستی. ئیتر ده سته ویه خه بوو له گهل نه خوشیه کان. پیغه مبه ری خوشه ویستمان زور خه می ده خوارد. که س ئه وی پیشتر به خه مبارییه وه نه بینیبوو. فرمیسکه کانی دلوپ به دلوپ به روومه تی پیروزیدا ده هاتنه خواره وه. وشه کان له قور گیدا ده گیران.

پێغهمبهرمان به هێواشي لێي نزيك بووهوه و وتي:

- ئەي خەدىجە، بەھۆي مىنەرە تورشى زۆر ناخۆشى بورىت.

خاتوو خەدىجە تواناى قسەكردنى نەبوو، بە چاوەكانى وەلامى دايەوە وەك ئەوەى بليت:

-نەخىر...نەخىر.

پێغهمبهرمان (دروودی خوای لهسهر بێت) وتی:

- به شیره یه که من نه ریایت که شایانی تو بین. وا نه ریایت نه شیره به به نه ریایت نه بسووتیت جاریکی تر ناسووتیت. خوای گهوره پاش نهو ناره حمتی و ناخوشیانه پهیمانی خیری داوه.

بهشهو و روّر لای سهری خاتوو خهدیجه دهمایهوه. قورئانی دهخوینند و دوعای بو دهکرد. وادهی کوّچی نزیك بووبوویهوه تا شهوهبوو له بیست و حهوتهمین روّری رهمهزاندا. ئهو هاوسهره بهوهفایه، دایکی دایکان خاتوو خهدیجه وهك بالندهیهك بهرهو بههشت ههلفری.

تهمهنی شهست و پینج سالان بوو. بیست و پینج سالی تهواوی له گهل پیغهمبهرمان بهسهربرد. خهمی نهو ساتهی سهروهرمان هینده گهوره بوو باس ناکرینت، لهبهر نهوهی راستگوترین هاوهلی لهدهست دا. ئیتر لهو کاته بهدواوه پیغهمبهرمان خوّی بو کوّتا نهرکی ناماده کرد. تهرمی پیروّزی خاتوو خهدیجه بهرهو گوّرستانی حاجوون لهمهککه بهریّکرا. سهروهریشمان نویژی جهنازهی لهسهر کرد و نهسپهرده کرا.

تهبوتالیبیش که پالپشتی سهره کی و یارمه تیدهر و پاریزهری پیغهمبه رمان بوو له بیباوه پان لهساله کانی دابریندا ههرچیی

ههبوو، له پیناوی موسولمانه کاندا خهرجی کرد و له خوبورده پیه کی بیش و بیرینه ی نواند. ئهبوتالیب ههموو کات یارمه تیده ریخی باش و هاورینیه کی راستگوبوو. دوای سی روز له کوچی دوایی خاتوو خهدیجه ئهویش کوچی دوایی کرد. پیغه مبهرمان له ماوه سی روز دا دوو که سی زور خوشه ویست و پشت و پهنای خوی لهده ست دا. دوای ئهم وه فاته یه ک لهدوای یه کانه پیغه مبهرمان وتی:

- نازانم بۆكام لەم دوو كۆستەى ئوممەتەكەم خەم بخۆم، ئەوە بوو ناوى ئەم ساللە نرا "سالى ماتەمىنى".

非 非 米

حەزرەتى **خەدىجە**

رەزاى خواى ليبيت

هاوهڵی ژیان و نهیّنی پاریّز و گولّه بیّویّنهکهی سولّتانی گولان (دروودی خوای لیّبیّت)...

دایکی دایکان حهزرهتی خهدیجه...

هننده مهزنه که له دووتونی ئهم پهرتووکه بچووکهدا جنی نابیتهوه...

کهسایه تیمه کی پیشه نگی نموونه یی که وشه له پهسنیدا دهسته وسانه...

یه که مین هاو کار، یه که مین باوه پردار، یه که مین موسولمان...

ئەو مرۆڤە بەختەوەرە بوو كە شەرەفمەندى ٢٥ ساڵ ھاوسەرىخىيى سەروەرمان بوو...

ژیانی ئەو زەریایەكە...

بەسەرھاتەكانى نيو ئەم پەرتووكە تەنھا دلوپيكن لەو زەريايە...

بههیوای سوودمهندبوون و تیکهیشتنمان لهم زهریایه و گهشتنمان به شهپولهکانی، لهم دلوّپهوه بهری دهکهوین...

